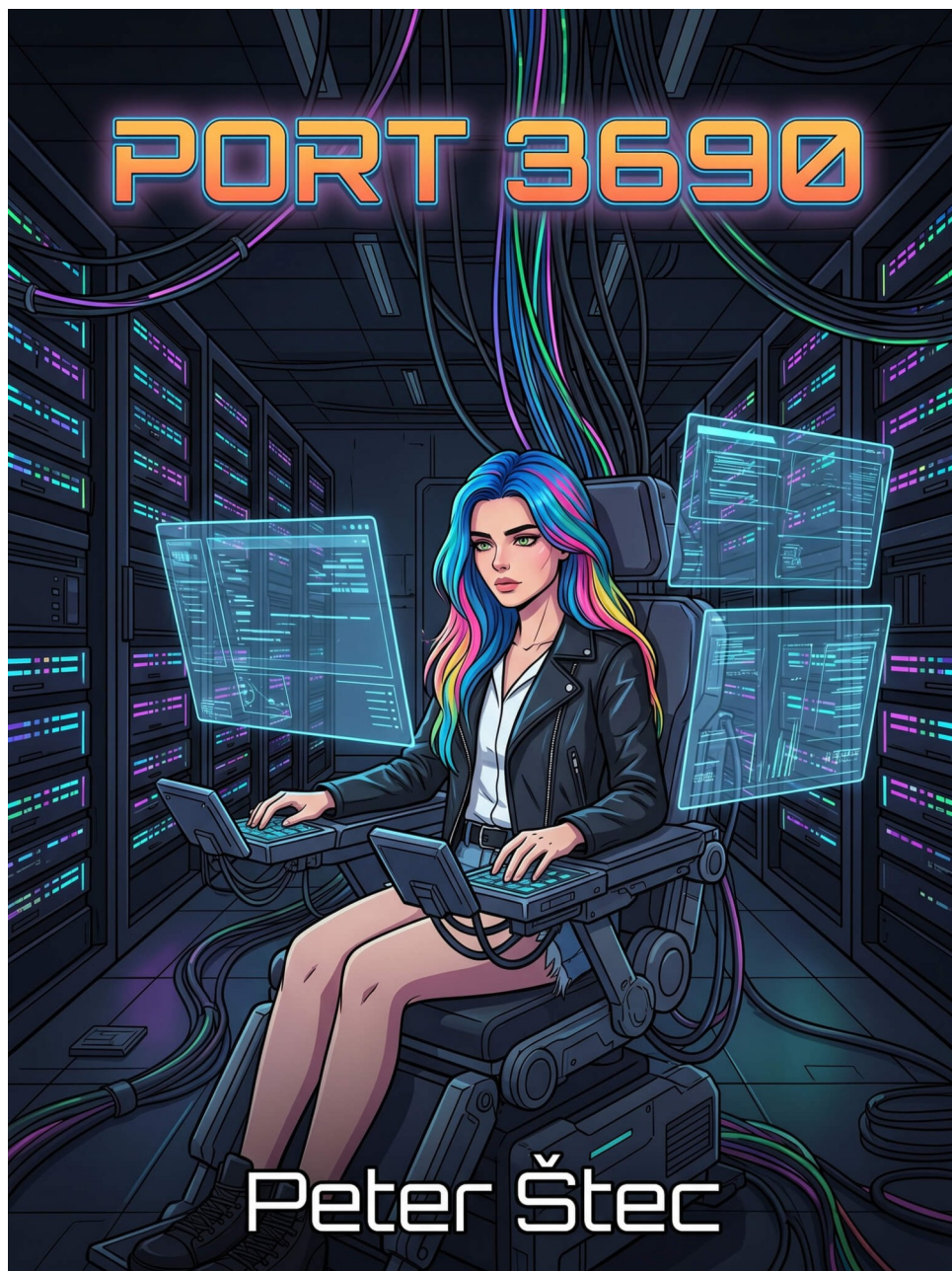

PORT 3690

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
<u>Peter Štec</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2026)</u>	AI

O knihe

Port 3690 je netradičná divadelná hra, kde mladá a stále naivná Kristine stretla Vincenta, ktorý ju zachránil pred prepadnutím. Vincent si uvedomí, že Kristine je veľmi zraniteľná a chce ju ochrániť. Kristine sa však dozvie niečo, čo Vincent tajil pred celým svetom.

SCÉNA 1 – ZADNÁ ULIČKA PRI NEMOCNICI, PODVEČER

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, LEO, NOEL, JUSTIN, VINNIE

(Ulica sa kúpe v kakofónii neónových svetiel a tieňov. Z reproduktorov sa ozýva mierny šum dažďa. KRISTINE, čerstvo prepustená z nemocnice, drží v rukách zápisník – jeho stránky zafarbené dúhou sú jedinou farebnou vecou v inak monochrómnej scéne, okrem jej dlhých modrých vlasov s dúhovými pramienkami. Na scénu prichádza skupina kyberpunkerov – JUSTIN a NOEL. Obkľúčia KRISTINE)

NOEL:

Pozri sa, Justin, koho nám to tu čerti nesú.

JUSTIN:

(mäkko, posmešne)

Fíha. To máme teda šťastie. Tak toto je teda riadna kočka!

NOEL:

(na KRISTINE)

No čo, ty bábika zo zberného dvora? Čo povieš na to, aby sme si spravili trochu zaujímavejšiu večer?

(KRISTINE ustupuje dozadu. Zastane. Mlčí, len zviaza zápisník pri hrudi.)

KRISTINE:

(zlomeným hlasom)

Nechcem žiadne problémy.

NOEL:

Zlato, nebudeš mať žiadne problémy, keď sa nebudeš príliš brániť.

JUSTIN:

(začne sa k nej približovať)

Ukáž, čo si to schovávaš. Snívaš si tu v dúhových farbách? Pokojne môžeš napísať báseň o tom, ako ťa tu a teraz pomilujem!

(Už ju začne obchytkávať, keď sa z reproduktorov ozve zvláštny glitch. NOEL a JUSTIN tomu najprv nevenujú pozornosť a nespúšťajú oči z KRISTINE. JUSTIN vytiahne nôž)

JUSTIN:

Ako to chceš? Pokojne ťa pomilujem tri razy a dúhovo, ak budeš chcieť!

(KRISTINE sa zhrozí. Avšak glitch sa znova zopakuje. Teraz hlasnejšie. Na javisku sa ukáže postava, ktorej nie je vidno do tváre. Je to silueta VINNIEHO, stojaca úplne vpravo na javisku)

NOEL:

(zachrčí)

Kto to je, do riti?!

(Následne sa NOEL a JUSTIN zrúti na zem – akoby pod vplyvom silového výboja. Javisko preblikne farbami, rýchlo sa stmaví a znovu osvetlí, akoby to bol blesk. Ich telá sa skrúti na zem, chrčia, a potom zostanú ležať. Ticho. KRISTINE je zmätená. VINNIE sa priblíži do stredu javiska, je už osvetlený. Má na sebe dlhý kožený kabát a pilotky. Pomaly pristúpi ku KRISTINE. Na chvíľu medzi nimi len ticho.)

VINNIE:

(neutrálnym tónom)

Mala by si sa lepšie brániť, dievča, ak nechceš, aby si ťa toto mesto neobjednalo ako hlavný chod.

KRISTINE:

(rozšíria sa jej oči a opatrne ustúpi, ľavou rukou si nesmelo zahrabe vlasy za ucho)

To... si spravil ty?

VINNIE:

Si píš. Bežne však nezachraňujem krásky v prúseroch ako je tento. Takže hovor o veľkom šťastí, že som bol nablízku.

KRISTINE:

(zašepká a hľadá na punkáčov v bezvedomí)

Ďakujem...

(NOEL a JUSTIN sa pomaly preberajú, ale nechcú mať s KRISTINE a VINNIEM nič do činenia, takže ťažkopádne fučia a odchádzajú pomaly z javiska)

VINNIE:

(otočí sa na NOELA a JUSTINA)

Správne. Vypadnite.

(otočí sa späť ku KRISTINE)

No, títo dvaja určite chceli len dve veci – kybervér alebo tvoje telo. A keďže u teba nevidím kybervér, tak si môžeš ľahko domyslieť, čo chceli.

KRISTINE:

(ťažko prehltnie, jej hlas sa trocha trasie)

Ďakujem, že si ma zachránil. Neviem, čo by som si bez teba počala.

VINNIE:

Volám sa Vincent Tombaught. Môžeš mi hovoriť Vinnie.

KRISTINE:

(zdvihne zrak a mierne odtiahne ruku od ucha)

Volám sa Kristine Krovish. Veľmi ma... teší, že ťa spoznávam, Vinnie. Ale prečo si mi vôbec pomohol?

VINNIE:

No tak, Kristine, tí dvaja ťa chceli napadnúť.

KRISTINE:

To nie je prvýkrát, čo sa mi niečo také stalo. Snažím sa držať v úzadí, ale ako sa tak zdá, že mi dnes večer došlo šťastie.

VINNIE:

(rozhodne s potlačovaným hnevom)

Neznášam neschopnosť tohto mesta ochrániť svojich vlastných občanov.

(zloží si okuliare a pozrie sa na KRISTINE s náznakom skrytých emócií)

Preboha, Kristine, ale s týmto musíme niečo urobiť. V tomto meste niekto ako ty nemôže len tak niekde postávať, alebo sa len tak prechádzať.

KRISTINE:

(mierne jej zvlhnú oči)

Robím, čo môžem, aby sa mi to nestávalo. Ale niekedy mám pocit, že nech sa snažím akokoľvek, som pre ostatných len... terčom.

VINNIE:

(priblíži sa ku KRISTINE)

Pozri sa, možno sa ti zide niečo, čím by si sa vedela obrániť.

KRISTINE:

(trasie sa jej hlas)

Ja... ja neviem, ako bojovať. Nikdy predtým som ani nedržala zbraň...

VINNIE:

Čo takto Quickhack? Videla si, čo dokáže v akcii.

KRISTINE:

To ním si ich odrovnal?

VINNIE:

Presne ním. Tvojou zbraňou môže byť i tvoja hlava, Kristine. Ak mi dovoľíš overiť si kapacitu tvojho operačného systému, možno ho zvládneš.

KRISTINE:

(nahodí zvedavý pohľad)

Počula som o ňom, ale veľa o takýchto veciach neviem.

VINNIE:

Môžem ťa oskenovať?

(odpojil si kábel vedúci k jeho osobnému slotu z pravého zápästia, aby skontroloval KRISTININ systém)

Uvidíme, či to zvládneš.

KRISTINE:

(váhavo)

Dobre, tak to skús.

(VINNIE si kábel z pravého predlaktia zasunie k ľavému spánku KRISTINE, kde je slot. Môže tam byť len dočasný suchý zips, aby kábel aspoň trochu držal. Z pohľadu publika sa javí, akoby mal VINNIE svoju ruku položenú na líci KRISTINE. KRISTINE sa díva na VINNIEHO akoby medzi nimi bolo niečo nevyslovené a vrúčne. VINNIE pár sekúnd skenuje a potom sa odpojí)

VINNIE:

Fajn, Kristine. Tvoj systém je úplne postačujúci na Quickhack. Dokonca sa mi javí, že tvoj systém zvládne i pokročilé hacky v Matrice.

KRISTINE:

(zvedavo)

V Matrice? Ani som nevedela som, že také niečo dokážem. Ale... ako to funguje? Čo to so mnou urobí?

VINNIE:

(vyberie si čip zo zadnej časti hlavy – urobí to tak, že ho má stále vo vrecku, aby oklamal publikum, aby to vyzeralo tak, že si ho vyberá z hlavy)

Vezmi si ho. Je to Quickhack od Netdrivera. Rýchly hackerský čip, ktorý ťa dnes zachránil. Ale používaj ho iba keď budeš znovu v problémoch ako dnes.

KRISTINE:

(trasie sa jej ruka, keď si berie čip z VINNIEHO ruky a pozerá sa naň s úžasom aj znepokojením zároveň)

Ale čo ty? Nie si teraz príliš vystavený nebezpečenstvu bez neho?

VINNIE:

(krátko sa zasmieje)

Kristine – neboj sa, existuje viacero spôsobov, ako sa ubrániť.

(odhalí zbraň v plášti tak, aby ju videli i diváci)

KRISTINE:

(ticho a zmätene)

Vinnie, ja... ja nemôžem...

VINNIE:

(zľahka sa dotkne ramena KRISTINE)

Zvládnem to. Ostatne, mohol by som si zohnať nový. A okrem toho – v tomto meste by si niečo také nikdy nedostala zadarmo. Takže užívaj, kým môžeš.

(samoľúbo žmurkne na KRISTINE)

KRISTINE:

(po krátkom premýšľaní si ho zasunie do slotu na ľavom spánku)

Asi sa ho budem musieť naučiť používať.

(pevnejšie zovrie svoj zápisník.)

Som konieckoncov len obyčajná spisovateľka.

VINNIE:

Nie je to zložité. Iba som teraz spokojnejší, keď viem, že som ťa nenechal takto nechránenú voči podobným zmätkom ako hentým pankáčom. Pre tento svet vyzeráš až príliš nevinne.

KRISTINE:

(začervená sa a díva sa do zeme)

Ďakujem, Vinnie. Ja... neviem, ako sa ti za to odvd'ačiť. Zachránil si ma vlastne už druhý raz.

VINNIE:

Nateraz mi postačí, keď sa mi odvd'ačíš tým, že zostaneš nažive – mohla by si to pre mňa urobiť?

(samol'úbo sa uškrnie)

KRISTINE:

(odhodlane)

Pokúsím sa, Vinnie. Nikdy som nebola bojovníčka, ale skúsím to. Musím.

(zahľadí sa kamsi do priestoru)

Možno jedného dňa budem vedieť pomôcť niekomu inému, tak ako si ty dnes pomohol mne.

SCÉNA 2 – KAVIAREŇ, VEČER

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, OBSLUHA

(Spustí sa jemná ambientná hudba. Scéna sa mení na interiér malej kaviarne. KRISTINE sedí za stolom, číta knihu, vedľa seba má svoj zápisník, vlasy s dúhovým melírom jej padajú cez rameno. Na stole je tablet, ktorým sa volá obsluha a objednáva káva. O chvíľu neskôr vojde VINNIE, jeho kedysi bezchybný kabát je teraz trochu dotrhaný. KRISTINE si ho všimne)

KRISTINE:

(zdvihne zrak od knihy, na perách sa jej objaví neistý úsmev)

Vinnie! Ahoj! Môžem ti kúpiť kávu? Malé gesto, ktorým sa ti poďakujem.

VINNIE:

Och, Kristine, rád ťa zase vidím.

(sadne si za stôl ku KRISTINE, ale tak, aby bol otočený k publiku, aspoň bokom)

Niečo silné. Nech mi to vrazí jednu do rebier!

KRISTINE:

(úsmev sa jej rozšíri)

Jasné, niečo silné.

(ťuká do tabletu na stole, aby objednala kávu)

Vďaka tebe som sa naučila nosiť hlavu trochu vyššie, než zvyčajne.

(jej ruka sa presunie k jej zápisníku, stránky sú plné načmáraných poznámok a príbehov)

Navyše som znova začala písať a chcem sa s tebou o tom podeliť, ak máš chuť.

VINNIE:

(díva sa na svoj roztrhaný kabát)

Pokojne. Hovor.

KRISTINE:

(oči jej žiaria vzrušením)

Príbeh zasadený do Matrixu. Hlavná postava akoby našla nový rozmer seba samej, tak ako keď si mi ukázal tú druhú stranu sveta. A dokonca si našla aj pár priateľov, ktorí jej pomáhajú učiť sa trochu vyznať sa v ňom.

VINNIE:

(uznanlivo prikyvuje)

Tak sa mi to páči.

KRISTINE:

(líca jej začervenajú do jemnej ružovej)

Napísala som aj postavu, ktorá je trochu podobná tebe, Vinnie. Tajomný ochranca v digitálnom chaose, so srdcom zo zlata napriek drsnému zovňajšku.

(nervózne sa chichoce a hrá sa s vlasmi)

Je to samozrejme len fikcia, ale bol to pre mňa spôsob, ako vyjadriť svoju vďačnosť a spracovať to, čo sa stalo.

VINNIE:

Ako dobre poznáš Matrix? Nie je taký, ako vyzerá. Ľudia si ho možno romantizujú, ale všetko, čo poznáš, je jeho internetová časť. Matrix je ešte o niečo hlbší.

KRISTINE:

Viem, že to nie sú len pekné svetielka a vznášajúce sa dáta. Ale videla som dosť temnej stránky tohto mesta na to, aby som vedela, že tma je v všade. Matrix môže byť novým ihriskom, ale určite nie je potreba zabúdať na realitu mimo neho. Chcela by som len nájsť v ňom nejakú krásu, nejaký zmysel v chaose. A možno, len možno, niečo v ňom zmeniť. Tak ako ty.

(jej pohľad sa stretne s jeho, plný obdivu a nádeje)

VINNIE:

Áno – keď si ľudia predstavujú takéto veci, majú tendenciu predstavovať si jemné svetlá, jasné vzory a ohromujúce vizuálne efekty – len aby si uvedomili, že realita je často špinavá, analógová a bláznivá. Ako netrunkerská členka – možno si myslíš, že pripojenie by malo byť bezdrôtové, čisté a uhladené, len aby si si uvedomila, že z nej trčí veľa lacných káblov a že pripojenie je často nespoľahlivé.

KRISTINE:

(zamyslene)

Chápem, Vinnie. Ale aj napriek všetkým nedostatkom a rizikám stále verím, že aj v boji za slobodu je niečo krásne. A ak to dokážem zachytiť vo svojich príbehoch, potom možno aj ja môžem niečo zmeniť. Navyše, s priateľmi ako ty, sa už tak nebojím. Mám pocit, že dokážem čeliť všetkému, čo mi príde do cesty.

VINNIE:

(uškrnie sa a potichu zachichoce)

Považuješ ma za svojho priateľa? Nemáš strach z toho, čoho som schopný? Nie že by mi na tom záležalo, samozrejme, niekomu ako ty neublížim, ale – to nikdy nemôžeš vedieť. Možno i ja teba môžem považovať na nebezpečnú.

(OBSLUHA donesie dve kávy a bez slova odíde)

KRISTINE:

(usmeje sa)

Och, Vinnie, vôbec mi neprídeš nebezpečný, keď sa usmievaš. A nie, nebojím sa toho, čo dokážeš. Videla som v tebe to dobré. Okrem toho, každý má svoje tajomstvá. Myslím... myslím si, že to nás robí zaujímavými. A ktovie? Možno jedného dňa napíšem príbeh o hrdinovi, ktorý nie je len v Matrixe, ale aj v srdciach ľudí, ktorých zachraňuje.

(odpije si z kávy)

VINNIE:

Poznal som ľudí, ktorých som považoval za priateľov. Väčšinou ma však zradili kvôli svojmu vlastnému záujmu. Využili ma vo svoj prospech. Možno vieš, ako to bolí.

(odpije si z kávy a znechutene zvráští tvár, ale vyzerá to skôr humorne)

Ako tá káva. Človeče, silná a nechutná, ako kopanec do rozkroku!

KRISTINE:

(jej úsmev trochu pohasne a vážne prikývne)

Poznám bolesť zrady až príliš dobre, Vinnie. Je to jeden z dôvodov, prečo som sa tak uzatvárala. Ale ty si mi ukázal, že nie každý mi chce ublížiť. A to má väčšiu hodnotu ako všetko zlato na svete.

(jej pohľad sklzne k zápisníku na stole a otvorí si ho)

Možno môžeme byť priatelia, ktorí si navzájom kryjú chrbát. V Matrixe a tu v reálnom svete.

VINNIE:

Vždy hovorím, že v tomto meste sám neprežiješ. Priateľstvo je fajn, ale veľmi skoro sa môže ukázať jeho nestálosť a rozpadne sa. Nemôžem povedať, že ľuďom, s ktorými pracujem, až tak dôverujem. Ale ty... zdáš sa mi ako niekto, koho poznám už dlho. Vlastne mi niekoho pripomínaš.

KRISTINE:

(zvedavo)

Niekoho z tvojej minulosti?

VINNIE:

Áno.

(melancholicky)

Nosievala vo vlasoch takú zvláštnu brošňu. Bola trochu samolúba, no vždy hravá a milá. Často sme sa podpichovali. Ale i tak sa dá sa povedať, že jej oči väčšinu času horeli nekontrolovateľnou vášňou.

KRISTINE:

(chápavo)

Zrejme ti chýba. Stalo sa jej... niečo?

VINNIE:

Ten biovírus, ktorým bolo mesto napadnuté pred tromi rokmi? Neprežila ho.

KRISTINE:

To mi je ľúto, Vinnie.

(ticho)

Nie je fér, ako nám tento svet berie tých, na ktorých nám záleží. Ale možno je v istom zmysle stále s tebou, pri každom rozhodnutí, ktoré urobíš, pri každom človeku, ktorého zachrániš. A teraz je aj so mnou, v príbehoch, ktoré píšem. Ako malý kúsok svetla v tme.

VINNIE:

(vstane a prechádza sa hore-dole po pódiu, aby dodal svojim slovám váhu)

Bola skvelá. Obaja sme boli v Graveline noví. Obaja sme sa stratili v metre. Spýtala sa ma, či som sa stratil, ale ona sa zdala byť ešte stratenejšia.

(usmeje sa)

Sme sa dlho naťahovali, len aby sme si uvedomili, že cestujeme tou istou cestou a do tej istej stanice.

KRISTINE:

Istotne ste boli dobrí priatelia.

(jej hlas je plný tichej túžby)

Kiežby som mala možnosť stretnúť sa s ňou. Ale je mi cťou, že je s nami v istom zmysle, prostredníctvom teba a príbehov, ktoré píšem. Možno spoločne môžeme udržať jej pamiatku živú a pomôcť ostatným nájsť cestu temnotou. Ako majáky v hmle mesta.

VINNIE:

Ale Kristine – všetky spomienky – aj tie dobré – z času na čas zatrpknú. Jedného dňa si uvedomíš, že si možno na svoje spomienky pamätáš celý čas nesprávne. Napríklad ani teraz som si nie istý, ako som sa cítil v ten deň, keď som ju videl prvý raz.

KRISTINE:

(empaticky)

Spomienky sú ako príbehy, Vinnie. Menia sa zakaždým, keď ich rozprávame, ale podstata zostáva rovnaká. Ale sľubujem, že vždy, keď budem písať o tvojej priateľke, uistím sa, že jej podstata bude naplnená svetlom a teplom, ktoré priniesla do tvojho života. A možno sa prostredníctvom mojich slov dotkne aj životov iných.

VINNIE:

Si si istá? Potom, čo som...

(uvedomí si, že sa preriekol)

Hm, jasné, Kris. Hm, môžem ťa tak volať?

KRISTINE:

(jemne)

Iste. Kris – to sa mi páči. Teraz mi ale povedz o nej viac. Aká bola jej obľúbená farba? Mala nejaké zvláštnosti, ktoré ju robili jedinečnou? Čím viac ju budem poznať, tým reálnejšia bude v mojich príbehoch.

VINNIE:

Experimentovali sme. Nie tak, ako by si si mohla myslieť – v skutočnosti bola – netrunnerkou. A to celkom zručnou. Nevytvárala programy, ale určite vedela, ktorý z nich využiť vo svoj prospech. Aj ja som sa od nej niečo naučil z netrunningu. A jej obľúbená farba? To asi zistíš, keď ti poviem, ako som ju volal...

(mierne sa usmeje)

Limetka.

KRISTINE:

Limetka... žiarivá a nepredvídateľná. Zaujímavé. Milé a hravé. Možno si môžem uctiť jej pamiatku tým, že pôjdem v jej šľapajach, svojím vlastným spôsobom.

(niečo píše do zápisníka)

Ďakujem, že si sa so mnou o ňu podelil, Vinnie. Urobím všetko pre to, aby jej duch žil ďalej, prostredníctvom slov.

VINNIE:

Kris – možno sa opakujem – ale Matrix je nebezpečný. Nezamieňaj si ho s internetom, ktorý možno používaš každý deň. To je len detské ihrisko v porovnaní s Matrixom. Len – chcem, aby si to vedela.

KRISTINE:

Budem opatrná, sľubujem. Ale strach ma už nezastaví. S tebou po mojom boku dokážem čeliť čomukoľvek. A ktovie, možno nájdem spôsob, ako spojiť naše svety – digitálny a analógový. Možno v chaose vytvoríme nový druh krásy.

(s nádejou v hlase)

Ale teraz, poďme stadeto vypadnúť, kým nepritiahneme nejakú nechcenú pozornosť. Musím napísať novú kapitolu a myslím si, že by si chcel, aby sme sa posúvali vpred.

(KRISTINE a VINNIE vychádzajú z kaviarne, neónové svetlá sa odrážajú od ich tvárí. Javisko prechádza do rušných ulíc mesta, naplnených šumom hlasov a vzdialeným zvukom sirén, ktoré sú drsnou pripomienkou sveta, v ktorom žijú)

SCÉNA 3 – V MATRIXE

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE

(Javisko je slabo osvetlené, Herci sú oblečení v overaloch, ktoré vydávajú jemné svetlo a simulujú ilúziu, že sú skutočne stvorení z kódu. VINNIEHO overal žiari bielymi a modrými svetlami zatiaľ čo overal KRISTINE žiari dúhovými. Atmosféra je zmesou drsného realizmu ulíc Graveline a éterického čara Matrixu)

VINNIE:

Aha, pozri – tam si.

KRISTINE:

(s prekvapením v hlave, díva sa na svoje ruky)

Téda. Je to ešte krajšie, než som si Matrix kedy predstavovala, Vinnie. Je to ako živý, dýchajúci sen.

(naťahuje ruku, aby sa dotkla digitálneho konštruktú okolo nich, svetlo sa jej hrá na končekoch prstov. Konštruktom môžem byť priehľadný záves s rôznymi znakmi, ktoré by sa naň prenášali projekciou)

Ale som pripravená učiť sa. Rásť. Stať sa súčasťou tohto sveta.

VINNIE:

V Matrixe som už videl modré, biele a fialové svetlá. Nikdy nie dúhové.

KRISTINE:

Asi mi to príde prirodzenejšie, než som si myslela.

VINNIE:

(žartovne)

Si dúhová ešte aj vnútri, nie len navonok.

KRISTINE:

Kde začneme? Mám toľko otázok.

(Spúšťa sa projekcia. Je to voľný sled textu, akoby leteli vesmírom. Niekde sa zobrazujú zvláštne gule dát. Niektoré sú nepravidelného tvaru)

VINNIE:

(ukazuje na gule)

Vidíš to? V nich sa schovávajú zaujímavé dáta. Väčšinou korporátne. Ak sa ale začneš s nimi hrať, môžu si ťa ľahko všimnúť. A nebudú nadšení. Ale na to potrebujete nejaké prelomovače ľadov, niečo ako programy. Niektoré z nich by mohli byť pre netrunnera naozaj škodlivé.

KRISTINE:

Je to ako... knižnica tajomstiev. Ale nie sme tu na to, aby sme spôsobovali problémy, však, Vinnie? Len aby sme sa učili a chránili.

VINNIE:

Teraz ešte nie. Pripravil som sandbox.

(Projekcia sa razom mení, dosiahne viac šedých tónov. Prebieha aj pod KRISTINE, ktorej sa zazdalo, že padá)

KRISTINE:

(poľaká sa a stráca balans)

VINNIE:

(zachytí ju okolo pása)

Nie je sa čoho báť. Je to len testovací scenár.

KRISTINE:

(dôverne sa pozrie VINNIEMU do očí, potom uhne pohľadom a VINNIE ju pustí)

Dobre. Podľme na to.

(Projekcia sa zmení na čosi, čo pripomína virtuálnu klávesnicu)

VINNIE:

Skús si to. Teraz len ťukaj.

KRISTINE:

(ťuká po projekcii, ktorá reaguje na jej pohyb prstov. Ťuká pomaly, skúma pomaly každý pohyb.)

Je to... ako písanie príbehu, ale slová sú činy.

(jej úsmev je zmesou vzrušenia a sústredenia, okolo nej víria viacfarebné svetlá.)

Ukáž mi základy, Vinnie. Chcem sa naučiť tancovať v Matrixe ako postava z mojej knihy.

VINNIE:

(teatrálne ukazujúc rukou)

Toto všetko je kyberpriestor – rád ho rozlišujem na Sieť a Matrix. Matrix je v skutočnosti Sieť, ale oveľa rozsiahlejšia a zahŕňa aj ako spotrebiče a dokonca aj kybernetické končatiny. Sieť sa skladá z pevných liniek, rádiových spojení, mobilných sietí, mikrovlnných vysieláčov a čohokoľvek iného, čo dokáže prenášať informácie z jedného počítača do druhého, nielen informácie, ako je to na Sieti.

KRISTINE:

Je to ako... mesto myšlienok a tajomstiev. A tu sme, ako...

(otočí sa na VINNIEHO, už neťuká do klávesnice)

Ako duchovia v stroji.

(obdivne)

A čo teraz, Vinnie? Ako zabezpečíme, aby som sa nestratila v tomto mori dát?

(sahá za ním a hľadá vedenie a uistenie, že je v bezpečí.

VINNIE:

(priblíži sa a chytí ju za ruku)

Prístup na Sieť si vyžaduje nejaký druh modemu. Sme profesionáli, samozrejme, môžeme zažiť kyberpriestor vo všetkých dimenziách pomocou komplexného kybernetického rozhrania nazývaného kybermodem. To umožňuje netrunnerom ako sme my reagovať oveľa rýchlejšie, ako by to bolo kedy možné s klávesnicou. No a tie gule? Tie sa nazývajú Dátové pevnosti. Mohli by sme ich hacknúť pomocou programov.

KRISTINE:

Rozumiem. Takže sme ako... digitálni ninjovia, ktorí sa vkrádajú do pevností dát? To je super!

(chytí sa VINNIEHO pevnejšie)

Ale nie som si istá, či som na to už pripravená. Môžeme začať niečím jednoduchším? Možno len... len mi ukázať, ako sa pohybovať bez toho, aby som sa stratila. Ako... digitálny turistický sprievodca.

VINNIE:

Na to ti nainštalujem program, ktorý ti ukáže adresy, zložené z čísel. Väčšinou takú informáciu dostaneš od fixera, alebo niekoho iného, kto ti zadá úlohu. Prípadne, ale to je trochu zložitejšie, vieš si spraviť vlastnú mapu prístupových bodov.

KRISTINE:

Niečo ako súradnice?

VINNIE:

(prikývne)

Niečo také.

KRISTINE:

A budem sa v tom vedieť hýbať?

VINNIE:

Spočiatku ti pomôžem ja, ale neskôr to dostaneš do rúk, ničoho sa neboj. Spoznáš Net trochu z inej stránky.

KRISTINE:

A to keď stiahneme všetky dáta z tých gulí, niekam sa vytratia?

VINNIE:

Hacknutie neznamená vždy úplne stiahnuť všetky dáta z nich. Stačí získať jednu jednoduchú informáciu – napríklad telefónne číslo alebo čas dôležitého stretnutia alebo životopis osoby. To stačí. A samozrejme – nezanechávať v Dátových pevnostiach ani stopu o svojej prítomnosti pred odpojením.

KRISTINE:

To znie ako niečo, čo zvládnem! Ako tajná misia. Presne ako moja postava v príbehu, ktorá sa vkráda do tieňov Matrixu. A ktovie, možno jedného dňa budem ja tá, ktorá ňa zachráni pred digitálnymi drakmi.

(vyzývavo)

Ale zatiaľ začnime malými krôčikmi. Ukáž mi, ako sa pohybovať ako duch, Vinnie.

(Javisko sa ešte viac stlmí a jediným zvukom je ambientná elektronická hudba, ktorá akoby pulzovala v rytme samotného Matrixu. Projekcia na javisku ožije a zobrazí zložitú sieť dátových reťazcov, ktoré sa tiahnu do diaľky. KRISTINE s očami rozšírenými od úžasu sa natiahne, aby sa dotkla digitálneho toku dát. Jej ruka prechádza žiarivými čiarami, akoby boli vyrobené z čistého svetla. VINNIE stojí vedľa nej, jeho pohľad je upretý na KRISTINE, zatiaľ čo jemne vedie jej myšlienky Matrixom. Obaja blikajú súmerne a synchronizovane, čo znamená, že sú navzájom prepojení myšlienkami a programami, bez potreby reči. Ticho a hudbu doprevádzajú hlboké nádychy a výdychy KRISTINE. Hudba pomaly silnie a svetlá tancujú okolo nich, vykresľujúc obraz tichého baletu poznania a objavovania. VINNIEHO ruka sa vznáša blízko KRISTINE a ponúka jej tichú oporu, zatiaľ čo jemne sleduje vlákna kódu, jej myseľ je ako šepot v rozľahlom digitálnom mori.)

KRISTINE:

(stále hlboko dýcha, potom sa upokojí, no jej hlas sa trochu trasie)

To prepojenie...

VINNIE:

(pokojne)

To je bežné. Cítiš sa ako dvaja ľudia naraz. Nenechaj sa tým zmiasť.

(jemu samotnému sa však trochu trasie hlas. Niečo ku KRISTINE cíti a teraz to cíti aj ona, preto sa tak neisto k nemu ozvala)

KRISTINE:

(neurčito)

Aj to...

(po krátkej chvíli ticha sa prekvapene pozrie na VINNIEHO)

Vinnie, dokázala som to! Mám meno – „Johnson, Kyle“ a telefónne číslo – 555-01007. A aj adresu – Plough Street 421, Graveline. Proste sa to... objavilo predou mnou. Čo to znamená? Kto je táto osoba a prečo sú tieto informácie dôležité?

VINNIE:

(uznanlivo)

Dobre, Kris. Toto je len sandbox. Tento muž neexistuje. Len aby som videl, čo dokážeš. A vyzerá to, že ti to ide dobre. Ale pamätaj – toto sú len základy. Pokročilejšie informácie si vyžadujú pokročilejšie programy. A ako som hovoril, učím sa aj ja byť silným netrunnerom – a poznám určité pokročilé znalosti, ale chýbajú mi znalosti k tým ozaj náročným systémom, ktoré by som mohol vedieť prekonať. Niektoré programy by to mohli urobiť za teba, ale vždy sa uisti, že programu rozumieš.

KRISTINE:

(dôverne)

Vinnie, cítim to. Spolu budeme nezastaviteľní. Ako... ako moderní Sherlock a Watson, ale v Matrixe. Ja budem písať o našich dobrodružstvách a ty ma povedieš digitálnou džungľou.

(vzrušenie a štipkou úžasu)

Ale teraz poďme odtiaľto vypadnúť a oslaviť môj prvý úspešný hack. Čo tak tá pravá káva, ktorú mi dlhuješ?

(Svetlá zhasnú a doznieva elektronická symfónia Matrixu, VINNIE prikývne)

VINNIE:

(rozhodne)

Dobre, Kris. Pokojne ti kúpim aj dve.

(Javisko sa na chvíľu stmavne, obaja pomaly opúšťajú javisko)

SCÉNA 4 – ZNOVA KAVIAREŇ

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, OBSLUHA, CARLINE

(Scéna sa opäť presúva do teplého, známeho objatia kaviarne, kde vzduch naplňa vôňa čerstvo mletých kávových zŕn. Upokojujúce zvuky espresso kávovaru a šum rozhovorov vytvárajú ostrý kontrast s digitálnym labyrintom, ktorý práve opustili. KRISTINE, s lícami červenými od vzrušenia, vytiahne svoj zápisník, stránky plné farieb a načmáraných myšlienok. VINNIE, opretý o stoličku, ju sleduje ochranárskym pohľadom. Na scénu vojde OBSLUHA, je to čiastočne človek, sčasti robot)

OBSLUHA:

(ľudským, ale monotónnym hlasom)

Čo si dáte?

VINNIE:

Dragon Fruit. Dáš si i aj ty, Kris?

KRISTINE:

(preberie sa zo zahĺbenia)

Hm, jasné.

OBSLUHA:

Hneď to bude.

(OBSLUHA odchádza)

VINNIE:

Ten drink. Je z ozajstného dračieho ovocia. Pitahaya, či ako ho volajú? Ale po netrunnerovaní chutí akosi lepšie.

(poriadnejšie sa usadí na stoličke)

Vieš, že je pomenovaný po prezývke človeka, ktorého veľa ľudí považuje za mýtus? Ja ale verím, že naozaj žil.

KRISTINE:

(oči sa jej zalesknú, keď zdvihne zrak od zošita)

Naozaj? Aký je za tým príbeh?

VINNIE:

Ten chlap bol ako Robin Hood. Pravdepodobne. Vznešený a bohatý, ale znechutený korporátnou mocou nad mestom. V boji bol neporaziteľný ako drak, ale pri osobnom stretnutí bol mäkký ako ovocie. A dračie ovocie je dnes drahé, takže dokonale ladí s jeho osobnosťou a vlastnosťami.

KRISTINE:

Milujem príbehy s trochou vzbury a srdca. Dávajú mu dušu. A naše priateľstvo, zdá sa, akoby malo svoju vlastnú legendu, však? Ako keby sme boli dva stratené pixely, ktoré sa našli v tomto digitálnom chaose.

VINNIE:

(uškrnie sa)

Dajme tomu. Vždy ma vieš prekvapiť tvojimi prirovnaniami.

KRISTINE:

(jej pohľad sa stretne s VINNIEHO, na perách jej hrá jemný úsmev, ale akoby prepočula jeho poznámku)

Čo povieš, Vinnie? Budeš mojím Robinom Hoodom v Matrixe a ja budem tvojím pisárom, dokumentujúcim naše dobrodružstvá pre svet?

VINNIE:

Samozrejme, Kris, veľmi rád ti pomôžem, najmä teraz, keď máš básnické črevo.

KRISTINE:

(usmeje sa)

Vieš, nikdy predtým som sa necítila tak... živá. Je to, akoby Matrix bol pre mňa novým plátnom a každý riadok kódu bol slovo čakajúce na zapísanie do príbehu. Napíšem legendu o nás, o tebe a mne, a aj o Limetke. Spolu budeme nezastaviteľní. Teraz mi povedz viac o tom sandboxe. Aké výzvy prináša?

VINNIE:

Sandbox? Žiadne. Môžeš si tam robiť čokoľvek chceš. Je izolovaný od Matrixu, je to druh testovacieho prostredia na učenie sa vecí, ktoré sa dajú v Matrici používať.

KRISTINE:

(zamyslí sa a poklepe perom o zošit)

Je to, akoby sme mali vlastnú malú bublinu Matrixu. Ale nemôžem si pomôcť a premýšľam, aké to je, keď nie sme v sandboxe? Je aj Matrix taký krásny a desivý, ako sa zdá, alebo je to len chladné a bezcitné miesto?

(s miernymi obavami)

A čo sa stane, keď už nebudeme len cvičiť? Aké misie budeme plniť?

VINNIE:

Veľmi podobné. Získať údaje, ukradnúť nejaké dáta, vyšprtať odniekiaľ tajné dokumenty, je to toho veľa. Sandbox si môžeš pokojne vytvoriť, aby si si overila, či tvoje postupy budú fungovať. Potom sa dá upravovať podľa rôznych scenárov a potom ho môžeš i zmazať. Ale v ozajstnom Matrici musíš už presne vedieť, čo robiť – a to rýchlo. Môžu ťa sledovať, dokonca aj hacknúť. Hovorí sa, že aj Dragon Fruit urobil veľkú chybu – jeho oko bolo poškodené, takmer spálené od toho, ako ho niekto na diaľku hackol a namiesto neho musel prejsť na optiku.

KRISTINE:

Téda.

(dotkne sa rukou svojho líca a potom si rukou zakryje oko, napodobňujúc predstavu poškodeného oka)

Nie som si istá, či som na to už pripravená. Ale verím ti, Vinnie. A verím v naše priateľstvo. Ak dokážeme pomôcť ľuďom, tak ako to robil i Dragon Fruit, potom budem schopná čeliť svojim strachom. Okrem toho mám dobrého učiteľa.

(opatrne sa usmeje so štipkou úzkosti)

Čo musíme urobiť ako prvé, aby sme sa stali legendárnym duom v Matrici?

(prichádza OBSLUHA a nesie dva drinky Dragon Fruitu. Je z pitahaye, slabého kakaa a limetky, má silne korenistú arómu. Pokojne to môže byť minerálna voda s príchutťou dračieho ovocia – pitahaye, ibaže trochu viac fialový. Drinky položí na stôl a odíde. VINNIE sa opatrne napije)

VINNIE:

Kris, nemusíš mi tak lichotiť. Aj dobrý učiteľ mal kedysi dobrého učiteľa. Ale hlavne – mám nejaký malý džob – pomoc pre môjho priateľa – nie je to nič veľké, ale Kris – dostaneme dobre zaplatené, ak pristúpime na väčšie riziká. Nie som si istý, či by som ťa mal zaťahovať do takých kšeftov.

KRISTINE:

Och, Vinnie, o mňa sa neboj! Aj ja si musím platiť účty. A ak sa tým dokážeme užiť, je to len čerešnička na torte. Ale povedz mi, o akých misiách teraz hovoríme? Sú ako... lúpeže? Alebo máme aj ušľachtilejšie ciele?

VINNIE:

Zatiaľ nie lúpeže. Skôr pomáhame ľuďom s prípravou lúpeží.

(slovo „prípravou“ zvýrazní)

Keď sa ukážeme byť skúsenejší a dôveryhodnejší, mohli by sme získať aj zákazky na veľké heisty. A tie budú ťažšie, Kris.

KRISTINE:

No, tak by sme sa mali do toho pustiť. Súhlasím s tým, žeby sme mali začať s niečím malým. Celkom by ma bavila taká – honba za digitálnym pokladom. Možno by sme mohli niekomu pomôcť nájsť niečo, čo stratil v Matrixe? Takto sa môžeme naučiť ako to funguje, a stále mať pozitívny vplyv. Navyše mi to dá niečo epické, o čom budem môcť písať!

(srdečne sa usmeje a zdvihne pohár s Dragon Fruit na prípitok.)

Na našu prvú misiu a začiatok našej legendy!

(jej oči žiaria odhodlaním a očakávaním)

VINNIE:

(odhodlane, tiež zdvihne svoj pohár)

Na to si rád pripijem!

(štrngnú si a pripijú si. KRISTINE zachutí a odpije si takmer polovicu z drinku)

KRISTINE:

Takže, kde začneme, Vinnie? Kto v Graveline potrebuje naše digitálne detektívne schopnosti? A aký poklad by sa mohol skrývať v tejto neónovej džungli?

VINNIE:

(vstane a prechádza sa po javisku tvárou k divákovi)

Nateraz to možno nebude až také nebezpečné. Mám kamaráta Lea. Snaží sa nájsť nejakého chlapa v Teleco Corporation. Myslím, že Leovi dlhuje veľa peňazí. Leo sa ho snažil kontaktovať, ale vyzerá to, akoby ten človek zmizol z povrchu zemskeho.

(medzitým, čo VINNIE rozpráva, ukáže sa CARLINE, mladé dievča s karmínovou mašľou vo vlasoch, a s gráciou gazely vklízne na javisko. Jej načasovanie je bezchybné, akoby si svoj vstup naplánovala presne v momente, keď sa VINNIE chystal podeliť o podrobnosti o ich nadchádzajúcej misii. CARLINE pristúpi ku KRISTINE s pocitom naliehavosti, vloží jej do ruky zložený lístok a žmurkne. Potom bez slova urobí CARLINE piruetu a zmizne v tieňoch zákulisia)

KRISTINE:

(rozšíria sa jej oči, keď si prečíta odkaz, no neobzerá sa za CARLINE)

Dobre, tak teda pomôžme tomuto Leovi nájsť jeho priateľa. Možno má problémy, alebo sa len skrýva. Tak či onak, budeme potrebovať všetky naše zručnosti. A ktovie, možno je to začiatok legendárnej výpravy. Čo povieš, ty môj digitálny rytier? Si pripravený vydať sa so mnou do západu slnka v Matrice?

VINNIE:

(šťastne)

Prečo nie?

(poškrabe sa na hlave, premýšľajúc)

Mňa žiadne takéto básnické reči nenapadajú.

(všimol si odkaz v rukách KRISTINE, ale na diaľku ho nevie prečítať)

Čo to je? Nejaká informácia? Vidím, že si sa pripravila.

KRISTINE:

(šibalsky sa usmeje)

Je to indícia, Vinnie! Akoby zo špionážneho thrilleru. „Spýtaj sa na 3690“ – musí to byť kód, heslo alebo možno kľúč k našej misii.

VINNIE:

(jeho tvár sa úplne zmení – je zhrozený. Chvíľu sa šokovane pozerá na KRISTINE bezvýrazne)

Ako... ako o tom vieš?

KRISTINE:

(jej úsmev zmizne a nahradí ho znepokojený pohľad.)

Vinnie, čo sa deje? Aký je význam čísla 3690? Je to niečo nebezpečné, na čo by sme si mali dávať pozor?

VINNIE:

(prechádza sa hore dole po javisku, akoby niečo hľadal – alebo niekoho – vyzerá, že potláča hnev, neúspešne sa snaží upokojiť)

Kris – zabudni na to. Čo najskôr. Prosím.

KRISTINE:

(náhlivo sa postaví)

Vinnie, čo sa deje? Je 3690 kód, ktorý súvisí s niečím zlým? Viem, že sme v tom spolu a neustúpim, ale potrebujem, aby si mi veril. Čo to znamená?

VINNIE:

(zastaví sa, na KRISTINE ani pohľadom nezavadí)

Zabudni na moje problémy. Nič sa nestalo.

(márne sa pokúša upokojiť)

Nič... zabudni na to... Nič.

(dlhšie mlčí, aby si dodal odvahy. Keď prehovorí, znie to tak, akoby si vyberal slová, aby KRISTINE utešil)

Je to – ehm – moja práca, vieš? Niektoré zákazky dopadnú dobre, iné nie.

(pokúsi sa o úsmev, ale vyzerá vynútený)

A iné – mi vrtajú v hlave, až dokým nedodýcham.

KRISTINE:

(jej výraz zjemnie)

Vinnie, som tu pre teba. Všetci máme svojich démonov. Ale nemôžeme dovoliť, aby nás ovládali, nie keď máme šancu napísať nový príbeh.

(zovrie lístok v dlani)

Ak si myslíš, že je najlepšie sa tomuto náznaku vyhnúť, môžeme. Ale vedz, že som s tebou, nech sa deje čokoľvek. Teraz dopime drinky a vymyslíme, čo budeme robiť ďalej.

VINNIE:

Dobre.

(nálada sa mu trochu zlepšila, usrkávajúc z drinku, ktorý si vzal zo stola)

Dúfam, že sa táto vec nevráti a neuhryzne ma do zadku.

(VINNIE zavtipkoval, keď spolu s KRISTINE odchádzajú z pódia)

SCÉNA 5 – METRO, MOST

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, CARLINE, VINNIE

(Scéna sa mení na interiér metra. Zopár ľudí a KRISTINE. Pevne sa drží tyče a očami prehľadáva dav. O pár sekúnd na to sa zjaví CARLINE s karmínovou mašľou vo vlasoch, akoby z ničoho nič. CARLINE sa pozrie na KRISTINE zvláštnym znepokojujúcim pohľadom. KRISTINE sa dostane bližšie ku CARLINE)

KRISTINE:

(zvedavo)

Ehm, ahoj. Čo znamenal ten odkaz? Môžeš mi o tom povedať trochu viac? Čo je 3690?

CARLINE:

(veselo)

Ahoj. Vravela si mu o tom?

KRISTINE:

(zmätene)

Áno. Ale dosť ho to rozrušilo. Ale zároveň mu nechcem spôsobiť ešte väčšiu bolesť, než už teraz prežíva.

CARLINE:

To je už neskoro. Čo sa stalo, stalo sa.

KRISTINE:

(po krátkej prestávke)

Povedal, že je to má súvis s jeho prácou, ale nekonkretizoval to. Nechcem naňho tlačiť, ak je to príliš bolestivé. Ale ak to súvisí s našou misiou, myslím, že by sme to mali vedieť.

(zdvihne zrak a stretne sa s pohľadom CARLINE)

CARLINE:

Je to číslo portu pre jedno stratené spojenie, spomienka na niekoho, koho kedysi miloval. Ak naozaj chceš pochopiť hĺbku Vinnieho duše a možno mu ponúknuť pomocnú ruku na zahojenie jeho rán, musíš byť pripravená čeliť tieňom, ktoré skrýva.

KRISTINE:

(zvedavo)

Čo také?

CARLINE:

Že zabil svoju lásku, ktorú volal Limetka, Kristine.

KRISTINE:

(šokovane)

Och, nie...

(ruka jej vyletí k ústam)

Vážne?

(hlas sa jej trasie)

Ale čo s tým viem spraviť?

CARLINE:

(zvážnie, keď sa otočí ku KRISTINE)

Úpenlivo ťa prosím, nájdi ho čo najskôr. Mám nepríjemný pocit, že si bude chcieť ublížiť.

(Metro sa zastaví. CARLINE sa letmo usmeje a vklízne hlbšie do davu cestujúcich v metre, potom vystúpi, KRISTINE sa trasie ruka, keď vytiahne telefón. Vytočí VINNIEHO číslo so zmesou úzkosti a naliehavosti, jej pohľad upretý na miesto, kde stála CARLINE. V reproduktoroch zazvoní raz, potom dvakrát a potom jej ucho naplní drsný, úzkostlivý hlas VINNIEHO)

VINNIE:

(rezignovane, cez reproduktor s efektom mikrofónu telefónu)

Ahoj, Kris, čo sa deje?

KRISTINE:

Vinnie, práve som stretla niekoho, kto vie o „3690“. Povedala, že to súvisí s niečím veľmi osobným a aj keď viem, že teraz nie je mojou úlohou po tom pátrať, ale vravela mi, že sa o teba bojí.

VINNIE:

(zhlboka sa nadýchne, cez reproduktor s efektom mikrofónu telefónu)

Nie, Kris. V tomto bode je pre mňa všetko stratené. Musím to urobiť. Najprv zničím ten stroj a potom seba, aby som ťa ochránil.

KRISTINE:

Vinnie, prosím ťa, nerob nič unáhlené. Teraz sme tím, pamätáš? Budem s tebou, na každom kroku. Nájdeme iný spôsob, ako sa s tým vysporiadať. Musíme.

VINNIE:

(cez reproduktor s efektom mikrofónu telefónu)

Už toho vieš priveľa. Zaslúžiš sižiť. Ja nie. Nie po tom, čo som urobil.

KRISTINE:

(v hlase jej počuť biť srdce)

Vinnie, nie! Nemôžeš ukončiť svoj život kvôli mne ani kvôli niekomu inému. Zistíme, čo sa stalo s číslom 3690 a spoločne sa s tým vysporiadame. Tvoj život je dôležitý a ja ťa nenechám zahodiť ho. Sme partneri a ja ti verím. Nájdeme spôsob, ako prepísať tú tragickú kapitolu, dať jej nový význam.

VINNIE:

(cez reproduktor s efektom mikrofónu telefónu, zároveň sa ozýva i nejaký zvuk reklamy)

Nie, Kris. Prepáč. Bolo mi potešením ťa spoznať. Zbohom, moja kráska.

(zvuk ukončenia hovoru)

(krátka pauza, aby sa metro vyčistilo, hrá temná ambientná atmosférická hudba, za minútu a pol sa scéna zmení. Projekcia mesta na pozadí. Mesto žiari neónovými svetlami, ktoré však vyzerajú, že stratili žiarivé farby. Javisko sa nachádza na Striebornom moste. Reklama z telefónu znie ticho z reproduktorov. Čierna silueta VINNIEHO sa opiera o zábradlie mosta a díva sa na projekciu mesta na pozadí, keď neskôr vytiahne zbraň a drží si ju pri hlave tak, aby ju dobre diváci videli. Zľava sa na javisko vracia KRISTINE, všimne si VINNIEHO a svetlá ju osvietia)

VINNIE:

(stále neosvetlený)

Kris! Ako si ma našla?

KRISTINE:

(jej hlas sa trasie, ale snaží sa pôsobiť rozhodne)

Vinnie, cez telefón som počula tú reklamu, čo tu znie. Hrajú ju len tu – pri Striebornom moste, nikde inde.

(natiahne k VINNIEMU trasúcu sa ruku a pristúpi bližšie.)

Prosím, daj mi tú zbraň. No tak. Nemôžeme si pripustiť, aby nás definovali tieň minulosti. Sme autormi nášho príbehu, pamätáš?

VINNIE:

(vzdychne si)

Ach, dvaja snílci ako my, v tomto meste... to nemôže skončiť dobre.

(zloží zbraň zo svojho spánku, no stále ju drží v rukách)

Ja už nemôžem ďalej.

KRISTINE:

Vinnie, neopováž sa teraz vzdať. Premeňme túto tragédiu na príbeh o vykúpení, o dvoch stratených dušiach, ktoré sa našli v Matrixe a bojovali za zmenu svojho príbehu.

VINNIE:

(snaží sa pôsobiť rozhodne)

Zistiť, prečo ďalej žiť v tomto neporiadku mesta nemusí byť jednoduché. Existuje viacero spôsobov, ako zažiť radosť, ale môže sa to zdať povrchné. Nakoniec, korporáti vždy zo všetkého profitujú. Mali by sme nachádzať radosť v každodennom živote. V niečom jednoduchom, no zároveň silnom. Ale pre mňa – nemyslím si, že mi zostala nejaká radosť. Nie po tom, čo som urobil. A teraz to vieš aj ty.

KRISTINE:

Vinnie, radosť zo života nie je niečo, čo nájdeš raz a potom je to navždy preč. Je to niečo, čo si vytvárame každý deň. A čo sa týka toho, čo si urobil... všetci máme chvíle, ktoré ľutujeme. Ale nie je neskoro napraviť to, uctiť si Limetkinu pamiatku tým, že budeš hrdinom, ktorého v tebe videla. Daj mi tú zbraň a spolu začneme písať ďalšiu kapitolu.

(KRISTINE sa pomaly blíži k VINNIEMU, ktorý jej pomaly dáva zbraň, ale keď si KRISTINE myslí, že ju už má, VINNIE svoju zbraň hodí parabolickou dráhou cez most mimo dohľad publika. VINNIE a s ním celá scéna sa osvetlí)

VINNIE:

Preboha, ani si nedokážem poriadne ukončiť život!

(sadne si na zem a skloní hlavu)

KRISTINE:

Nič také, Vinnie! Podaj mi ruku. Napíšeme novú kapitolu vykúpenia, hľadania radosti v maličkostiach, boja za tých, ktorí to nedokážu.

VINNIE:

Nie, nie som si istý... nie, to nie...

(pokúsi sa postaviť, ale nepodarilo sa mu to. Vyzerá to, že je v šoku.)

Radšej by som ne...

KRISTINE:

(skloní sa k nemu, nespúšťajúc oči z VINNIEHO, položí mu upokojujúcu ruku na rameno)

Už je dobre, Vinnie. Nemusíš byť na to sám. Máme jeden druhého a spolu sme nezastaviteľní. Vráťme sa k tomu kšeftu k Leovi, povedzme mu o „3690“ a postavme sa čomukoľvek, čo príde, ako tím.

(pokúsi sa o úsmev)

VINNIE:

(podíva sa na Kris zdvihnutím hlavy)

Leo? Prečo Leo? Boli sme tam len ja a Limetka. A ja som ju zabil. Zabil som ju, Kris.

KRISTINE:

Nemusíš to niesť sám. Leo možno vie viac o tom čísle a o nebezpečenstve, ktoré predstavuje. Možno nám môže pomôcť. Minulosť nezmeníme, ale môžeme formovať našu budúcnosť.

VINNIE:

(pochybovačne)

To sotva.

KRISTINE:

Tak vstávaj, šampión.

VINNIE:

(pokúsi sa vstať, aj urobia tri kroky, ale VINNIE si znova sadá) Treští mi v hlave. A točí sa. Točí sa a točí, ďalej sa už nedá.

KRISTINE:

(znepokojene)

Nemusíme ísť nikam. Môžeme odpočívať i tu, dobre?

VINNIE:

Kris – asi by si už asi mala vedieť pravdu. Už to ostatne pred tebou ani neskryjem, nie po dnešku. Nie som si istý, či by to posilnilo náš vzťah, alebo ho hneď ukončilo, ale musím ti to povedať.

KRISTINE:

(zovrie VINNIEHO ruku silnejšie, jej pohľad z jeho stále nespúšťa)

Nech je to čokoľvek, Vinnie, nezmení to, čo k tebe cítim. Sme tím a spoločne čelíme výzvam.

(upokojujúcim hlasom)

Teraz mi povedz, čo sa stalo s Limetkou a „3690“. Je to v poriadku. Môžeš mi veriť.

VINNIE:

Zabil som ju, Kris. Nechal som tú vec...

(slovo „vec“ zvýrazní)

... aby ju zhltna. Dopustil som, aby sa to stalo. To sa nemalo stať, nezachránil som ju. Len som beznádejne pozeral, keď už bolo neskoro.

KRISTINE:

Všetci robíme chyby. Dôležité je, čo urobíme ďalej. Nájdeme spôsob, ako si uctiť Limetkinu pamiatku a budeme bojovať spolu. Teraz ťa dostaneme niekam do bezpečia a potom sa s tým spoločne vysporiadame, dobre?

VINNIE:

(pozrie sa na KRISTINE inak ako zvyčajne, trochu zmätene a zároveň beznádejne)

Nerozumiem ti, Kris. Tvoja pozitívna aura – je všade.

(zhlboka sa nadýchne)

Už to nie je o Limetke, Kris. Našiel som nejaký... bug v Matrixe. Alebo nie bug – niečo znepokojujúcejšie. Musíš byť veľmi konkrétna, aby si sa dostala na to – miesto – nazvime to Zóna. Možno teraz zniem ako blázon, ale bol som tam. A aj Limetka, ona tam zmizla. Nikdy nebola nakazená biovírusom. Klamal som ti.

KRISTINE:

(oči sa jej rozšíria, ale rýchlo sa spamätá, ruka jej stále leží na VINNIEHO ramene)

Je to v poriadku, Vinnie. Nech sa stalo čokoľvek, sme tu. A táto Zóna... znie to, akoby to bola súčasť nášho príbehu, ktorú musíme preskúmať. Poďme ťa dostať k Leovi, trochu si oddýchneme a potom sa spolu ponoríme do tejto záhady.

VINNIE:

Nie, Kris.

(stále sedí, ale potom sa mu pohľad zasekne kamsi na zemi, keď niečo vytiahne z bundy. Je to malý odkaz. Telefónne číslo na Franka „The Snake“-a)

Zavolaj mu. On ma dá dokopy.

(po krátkej prestávke, keď si KRISTINE vezme lístok a číta si ho)

A Kris – ďakujem. Za všetko. Si môj záchranca. Musím si teraz ľahnúť.

KRISTINE:

Dobre. Ale i tak tu nemôžeš len tak sedieť. Zavolám mu, ale aspoň sa trochu prejdeme, dobre?

(S jemným, ale pevným odhodlaním KRISTINE pomôže VINNIEMU vstať a podoprie ho, keď sa vydajú preč z javiska)

SCÉNA 6 – ZNOVA V MATRIXE, LEOV DŽOB

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, LEO (iba cez reproduktory)

(Scéna sa mení na projekciu Matrixu. KRISTINE a VINNIE sprvoti hovoria len cez reproduktory, kým sa nenapoja do sveta Matrixu. Potichu hrá ambientná hudba)

KRISTINE:

(cez reproduktor)

Vinnie, si v poriadku? Viem, že posledných pár dní bolo ťažkých. Ale pamätaj, že v tom nie si sám. Spoločne zistíme, čo sa skrýva za „3690“ a Zónou. Verím ti a viem, že dokážeš čeliť čomukoľvek, čo tam je. Nenechajme sa brzdiť strachom. Sme hrdinami nášho vlastného príbehu, pamätáš?

VINNIE:

(cez reproduktor)

Kris – je mi ľúto, čoho si bola svedkom. Myslel som si, že si tým môžem prejsť bez toho, aby som sa o tom ešte niekedy zmienil. Ach, ako som len podcenil rany, z ktorých som sa ešte nespamätal!

KRISTINE:

(cez reproduktor)

To je v poriadku, Vinnie. Bolest' je súčasťou života, ale rovnako aj liečenie z ich rán. Postavíme sa tomu spolu a budem pri tebe, aby som ti pripomenula radosť, ktorú stále môžeme nájsť v každom okamihu. Teraz nechaj Lea pripojiť sa a začnime.

VINNIE:

(cez reproduktor)

Dobre, Kris. Aj ja ti dôverujem. Si pripravená zapojiť sa do Matrixu? Skúsim kontaktovať Lea, aby nám dal správny program a previedol nás ním.

(Ambientná hudba sa pomaly stišuje)

KRISTINE:

(cez reproduktor)

Áno, poďme na to.

(Javisko je osvetlené sporo. Projekcia sa znova mení, javisko je Matrix. KRISTINE a VINNIE sú znova v špeciálnych svietiacich overaloch. Medzitým VINNIE, teraz stoickejší a profesionálny, zviaza ruky v rukách tablet. Projekcia bliká neónovou modrou farbou kódu Matrixu)

VINNIE:

Čo presne hľadáme, Leo? Nejakú informáciu alebo...

LEO:

(cez reproduktor)

Joakim Pedersen. Vyzerá to, že našťaval veľa ľudí, vrátane mňa. Teraz sa snažil spáliť mosty. Nájdite nejaké informácie, ktoré sa vám podarí nájsť. Čokoľvek, čo by mohlo pomôcť.

KRISTINE:

(prehľadáva digitálnu spleť znakov)

Joakim Pedersen, hm? Tak poďme do práce, Vinnie.

LEO:

(cez reproduktor)

Nájdite Data Fortress Teleco Corporation. Možno je niekde skrytá pod falošným názvom. Jediná stopa, ktorú mám, je MACE – čo je názov nočného klubu, Joakim tam bol pravidelným návštevníkom. Ako nejaký VIP hosť možno. Nie som si istý, či to miesto vlastnil alebo niečo podobné.

VINNIE:

Preboha, Leo, myslel som si, že nám dáš konkrétnejšie informácie!

KRISTINE:

Nočný klub s názvom MACE? Hm, je to nejaké krytie?

VINNIE:

Takmer určite. Leo, čomu sa teda venuje ten tvoj kamarát?

LEO:

(cez reproduktor)

Nenazývajte ho tak. Mazal staré osobnostné konštrukty a predával použité kybernetické vylepšenia – ruky, nohy a niektoré adrenalínové injekcie.

KRISTINE:

Adrenalínové injekcie?

LEO:

(cez reproduktor)

Áno – ak ťa zrania pri prestrelkách s políciou alebo žoldákmi – dočasne ti poskytnú silu utiecť do bezpečia. Ak sa ti to samozrejme podarí.

KRISTINE:

Aha, rozumiem. To dáva zmysel, tak trochu ako v Matrixe. Tak musíme byť v strehu.

VINNIE:

Ak bol Joakim zapletený do takýchto pochybných záležitostí, Teleco Corporation nemusí byť naším jediným problémom. Matrix má spôsoby, ako veci skrývať na očiach.

(pozrie na svoj tablet)

Hm, MACE – ukáž mi...

(ťuká do tabletu, guľová Dátová pevnosť sa k nim cez projekciu približuje)

To ma privádza k tomuto. Nie je to Dátová pevnosť Teleca, ale hm – sú tu zmienení ľudia Celine Everson a Melvin Adams. Nikdy som o týchto ľuďoch nepočul, ale títo dvaja by mohli byť skutoční majitelia.

KRISTINE:

(po krátkej pauze)

Vieš čo, Vinnie? To je zvláštne. MACE. Je to ako iniciály Melvina, Adrenaline, Celine a Erasure. Čo ak je klub zásterkou pre niečo zlovestnejšie? Možno sú Joakimove väzby na toto miesto hlbšie než len to, že je štamgastom. Mohlo by to byť miesto, kde sa dejú tieto nelegálne aktivity. Toto je určite náš východiskový bod.

VINNIE:

(pochybovačne)

Nepreháňáš to tak trochu, Kris? Myslím, že skratka pre mená a priezviská dáva zmysel, ale Adrenalín a Vymazanie – Erasure? Odkiaľ pochádzajú tieto slová?

KRISTINE:

(krátko dúhovo zabliká)

Niekedy sú indície priamo pred nami, votkané do samotnej štruktúry nášho digitálneho sveta. Leo spomenul adrenalínové injekcie a vymazanie starých osobnostných konštruktov. Je to možné. Okrem toho, v mojich príbehoch tie najnevinnejšie vyzerajúce miesta často skrývajú tie najtemnejšie tajomstvá. Poďme sa infiltrovať do klubu a uvidíme, kam nás dej zavedie.

LEO:

(cez reproduktor, smejúc sa)

Hej, Vinnie, povedal som ti už, že tvoja kočka je riadne múdra?

KRISTINE:

(krátko sa zasmieje sa a sústreďí sa na misiú)

Ale nepredbiehajte, stále je to len moja domnienka. Vinnie, si pripravený votrieť sa tam?

VINNIE:

Len chvíľu vydrž...

(jeho overal poblikáva a pristane mu v rukách klávesnica zhora, akoby z ničoho nič)

LEO:

(cez reproduktor, uštipačne)

No tak sa zase nepredvádzaj...!

VINNIE:

(tablet zasunie do vrečka, ťuká na klávesnici)

MACE je naozaj klub – ale vyzerá to, že ukrývajú nejaké nelegálne kšefty s viacerými ľuďmi. Pozri, Kris...

(na projekcii sa ukazujú dokumenty)

Snažia sa svoje kšefty skryť v „prepravkách na whisky“, ale v skutočnosti...

(objavuje sa iný dokument)

Aha, tu sú to rovnaké čísla objednávok, aké sú uvedené hore. A hmotnosti oboch dodávok sa vôbec nezhodujú. Možno namiesto toho predávajú niečo iné.

LEO:

(cez reproduktor, nezúčastnene)

Paráda. Na aký zbytočnejší dôkaz ešte narazíš? Toto mi nepomôže.

KRISTINE:

(díva sa na dokumenty)

Hm, možno to nie je konkrétny dôkaz, Leo, ale určite je to stopa. Pravdu ukrýva niečo, čo je nám niekedy až príliš na očiach.

LEO:

(cez reproduktor)

Mohli by ste – ja neviem – zistiť, odkiaľ alebo kam tie debny šli?

VINNIE:

(na projekcii sa ukazuje tretí dokument)

Kruci. Tento je v japončine. Ale pozrite sa sem...

(dokument sa nazoomuje k podpisu)

Šibe mi, alebo sa tu podpísal „Pedersen“?

KRISTINE:

(číta si dokument)

Vyzerá to, že tento Pedersen má nejaké obchody so spoločnosťou s názvom Nakamura Corp. v Kjóte. Podpis je určite jeho a meno generálneho riaditeľa je Šindži Nakamura. Toto by mohlo byť spojenie, ktoré potrebujeme. Matrix je rozsiahly, ale ak budeme sledovať jeho stopu, mohli by sme sa ocitnúť v srdci záhady. Si pripravený rozšíriť tento príbeh na medzinárodnú úroveň, Vinnie?

LEO:

(cez reproduktor, ohromene)

Som nevedel, že máš nejaký prekladací čip.

KRISTINE:

(pokrúti hlavou)

Nemám. Žila som v Ósake štyri roky. Nehovorím úplne plynule, ale čo-to prečítam a dorozumiem sa. Ale teraz poďme nájsť Joakimove debny od whisky a pozrieť sa, aké tajomstvá ukrývajú.

VINNIE:

Pozri, Kris – ďalší dokument. Tento bol dobre skrytý a chránený heslom. Podarilo sa mi ho hacknúť. Je to nejaká tabuľka s číslami objednávok a ich možno skutočným obsahom?

KRISTINE:

Je to podrobný zoznam transakcií a zdá sa, že „Pedersen-sama“ má poriadne veľa zvláštnych požiadaviek, ale ťažko určiť, či to je ten skutočný obsah. Sú to nejaké čipy a ich výrobné čísla. Príliš technické na to, aby som sa v tom vyzнала.

LEO:

(cez reproduktor)

Ten chlapík Šindži Nakamura – niečo mi hovorí, že bol zapletený do nejakej bankovej lúpeže v Dánsku pred dvoma rokmi – alebo aspoň bol obvinený. Ľudia – ehm – Dánsko? Joakim predsa pochádza z Dánska...

KRISTINE:

Nó, už sa niekam dostávame. Ale i tak to ešte nemusí nič dokazovať. Vinnie – čo ešte máš?

VINNIE:

Ak mi vy dvaja dáte aspoň minútku, možno sa im nabúram do systémov. Možno nájdem nejaké záznamy z bezpečnostných kamier alebo niečo užitočné.

LEO:

(cez reproduktor)

Nie je to trochu nebezpečné? Len ho musím nájsť, kde sa tentoraz schoval – pravdepodobne do Kjóta? Nejdeme príliš hlboko?

KRISTINE:

Vinnie, čo ty na to?

VINNIE:

Neviem. Ale i tak nemáme nič isté. Nejaké domnienky zatiaľ. Ale teraz nechcem príliš na seba upozorniť.

(scéna je trochu tichá, napätie by sa dalo krájať, keď je ambientná hudba trochu basovejšia a VINNIE ťuká do klávesnice. Potom ju pustí, klávesnica pomaly padá na zem ako v bezťažovom stave a VINNIE vyberie znova tablet)

VINNIE:

OK – niečo som našiel. Nie záznam z bezpečnostných kamier, ani nič podobné, ale výpis transakcií z klubu MACE. Vyzerá to, že Pedersen tam včera niečo nakúpil. A je to personálnym čipom, takže tam bol osobne. Takže možno nie je tak ďaleko, ako si myslíš, Leo.

KRISTINE:

To je sľubné, Vinnie. Možno je Joakim stále v meste.

LEO:

(cez reproduktor, uznanlivo zapíska)

VINNIE:

A ešte niečo. Našiel som odkaz vo vyhľadávači, daj mi sekundu. Mohol by som zistiť, čo nájdem, ak zadám jeho ID do vyhľadávania. Mal som to urobiť hneď na začiatku.

KRISTINE:

Počkaj – nasynchronizuj ma.

VINNIE:

Jasné. Máš to mať.

(scéna je stále pomalá s pocitom hroziaceho Damoklovho meča. KRISTINE rukou siahne po projekcii a ukáže sa nový dokument)

VINNIE:

To je letenka?

KRISTINE:

Na zajtra do Ósaky.

VINNIE:

(pozerá striedavo do tabletu a na projekciu)

Jeho ID sedí. Ale čo s tým má Ósaka?

KRISTINE:

Kjóto je naozaj úžasné mesto, ale letisko tam nenájdeš. Ale mesto je dobre prepojené s letiskom v Ósake. Nie sú ďaleko od seba.

LEO:

(cez reproduktor)

Myslím – to znamená, že máme, čo som chceli! Tak to vyzerá, že si na naho striehnem na letisku Graveline!

KRISTINE:

Počkaj, Leo. Nerobme unáhlené závery. Ak Joakim naozaj smeruje do Kjóta, mali by sme sa zamyslieť nad tým prečo. Možno tam niečo je.

LEO:

(cez reproduktor)

To nech ťa netrápi, kráska.

(jeho hlas sa zostril)

Najal som vás oboch len preto, aby som zistil, či je tu alebo nie. Teraz mám informácie, ktoré som potreboval. To je všetko.

KRISTINE:

Samozrejme, Leo. Ale pochopenie prečo sa skrýva za jeho činmi by mohlo odhaliť hlbšie vrstvy deja. Nemali by sme sa o to aspoň pokúsiť? Okrem toho, vždy som mala slabosť pre dobré zvraty.

VINNIE:

Dobre, Kristine – mali by sme cúvnuť. Možno som otvoril priveľa spojení a musím teraz všetko zamiesť pod koberec.

KRISTINE:

Máš pravdu, Vinnie. Pripravme sa na naše stretnutie na letisku. Ako v každom dobrom príbehu, aj tu je najlepšie vyvrcholenie to najväčšie prekvapenie. V tomto budem tvoj Watson, pripravený sledovať indície až do samého konca.

(usmeje sa)

LEO:

(cez reproduktor)

Teší ma tvoj záujem, kráska. Ale to už nechaj to na mňa. Obom by vám mali o pár minút prísť peniažky za vašu prácu. Ďakujem, dobrá práca.

KRISTINE:

Ale i tak by sme sa mali poistiť. Nejako. Možno by som sa mala pripojiť, keď príde k vášmu stretnutiu na letisku a odtiaľto dohliadať na veci. Ak sa niečo pokazí, budem tvojimi očami a ušami, Leo.

VINNIE:

Počkať, niečo tu...

(Matrix zrazu bliká na červeno, hudba sa zdramatizuje)

VINNIE:

Čo – čo sa deje?!

KRISTINE:

Vinnie? Čo sa deje? Našiel si niečo?

(Matrix začne blikáť a overaly KRISTINE a VINNIEHO blikajú tiež načerveno)

VINNIE:

(zvolá)

Kris! Odpoj sa, okamžite! Tichá pasca! Musím vymazať záznamy o našej prítomnosti, Kris, odpoj sa! Rýchlo!

(VINNIE natiahne ruku ku KRISTINE, keď sa začne objavovať dym a po ráznom buchnutí všetko stíchne)

SCÉNA 7 – PO ÚTOKU

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE

(Scéna je asi minútu úplne tichá, aspoň kým sa poriadne nerozpráši dym, ktorý smrdí po spálených elektrických obvodoch. Keď sa scéna znova osvetlí, v strede javiska je zvláštny stroj, podobajúci sa na dve na sebe stojace debny od počítača. Sú zapojené káblami kamsi do zákulisia a KRISTINE sediac na zemi si sníma jej netrunnerskú členku, ktorá je do mašiny zapojená. VINNIE má tiež svoju netrunnerskú členku na očiach, tiež zapojenú do mašiny. VINNIE však leží na zemi, mierne sa mu trasú ruky)

KRISTINE:

(oči sa jej rozšíria, keď si dáva dole členku a nahne sa k VINNIEMU)

Vinnie! Vinnie, preber sa!

VINNIE:

(nejaví známky vonkajších zranení, hovorí ticho, jeho členka je stále na hlave)

Preboha, – nejako nás odhalili.

KRISTINE:

(sníma mu členku)

Vinnie, ako ti je?

VINNIE:

(trochu rozhodnejšie)

No bolo mi aj lepšie.

KRISTINE:

(bojazlivo)

Musíme niečo spraviť. Nieкто je nám na stope.

VINNIE:

(podarilo sa mu sadnúť si na zem, obomi rukami si drží hlavu)

Hlavne pokoj, Kris. Už sme v realite. Nieкто nás videl, že čucháme tam, kde by sme určite nemali. Snažil sa mi usmažiť obvody.

KRISTINE:

(obdivne a s trochou úľavy v hlase)

Ty... si odpojil mňa skôr ako seba.

(strasie sa pri pomyslení, že miesto VINNIEHO by bola v tom stave ona)

Zachránil si ma. Ďakujem. Čo teraz?

VINNIE:

Podarilo sa mi vymazať všetky záznamy o našich neplechách. Ale to bolo na môj vkus príliš blízko, Kris. Sekundu neskôr – a môj mozog by to schytl ešte horšie. Poďme...

(VINNIEMU sa ťažko hovorí)

... zabudnime na to. Vezmime si peniaze a zmiznime z Leovho radaru, kým táto stopa nevyschne.

KRISTINE:

(odhodlane)

Nie, Vinnie, musíme pomôcť Leovi a zistiť, čo sa deje s Joakimom a Nakamura Corp. Toto je naša šanca nielen napísať príbeh, ale aj zmeniť skutočný svet. A ako tvoja Watsonová budem stáť po tvojom boku v dobrom aj zlom.

VINNIE:

(postaví sa a trochu nemotorne sa prechádza po javisku)

Kris – páči sa mi tvoja usilovnosť, ale teraz je rad na Leovi. Mal by si svoje problémy vyriešiť sám. Urobili sme, čo sme mohli, však? Splnili sme úlohu, ktorú sme mali. Nie sme hrdinovia.

KRISTINE:

(jej pohľad zjemnie, na perách jej pohráva jemný úsmev)

Vinnie, viem, že je to strašidelné, ale niekedy tie najepickejšie príbehy prichádzajú z najneočakávanejších miest. Nenechajme nášho hrdinu visieť napospas osudu. Okrem toho, kto môže povedať, že nemôžeme prepísať tragické konce, ktoré sme už videli?

(jej ruka siaha k jej uchu, nervózny tik, ktorý sa stal jej upokojujúcim gestom)

Ak sa aspoň nepokúsime, nikdy sa to nedozvieme. A ja nemôžem žiť s takouto ľútosťou vo svojom príbehu.

VINNIE:

Kris – chápem, že si spisovateľka. Ale toto je realita, kam naivita nepatrí. Musíme si kryť zadky, aby sme prežili. Malo by prejsť niekoľko dní, kým by sme mohli niečo urobiť. Mohli by sme kontaktovať Lea tak o dva dni, aby sme zistili, či našiel svojho Pedersena. Možno by si sa mohla porozprávať s Leom, ak by ti mohol navrhnúť ďalšiu prácu. Alebo až tak prahneš po dobrodružstve?

KRISTINE:

(tvrdohlavo)

Máš pravdu, Vinnie. Mám neblahý pocit, že nás Leo bude potrebovať. A áno – prahnem po dobrodružstve!

(usmeje sa)

Škodní byť nemôžeme!

VINNIE:

(stále trochu krívajúc podíde ku KRISTINE, ktorá sa postaví)

Kris – mohol by som ti povedať niečo osobné?

(rozžiaria sa mu oči)

KRISTINE:

(s úprimným záujmom)

Samozrejme, Vinnie. Čo sa deje?

VINNIE:

(spraví krok dopredu a nečakane KRISTINE objíme okolo pása)

Som tak šťastný, že som ťa nestratil v Matrixe. Keby ti ten netrunner niečo urobil, osobne by som sa zbláznil. Znova.

KRISTINE:

(začervená sa, jeho objatie opätuje, položí mu ruky na jeho ramená. Potom sa pustia.)

Vinnie, to má nejaký súvis s Limetkou?

VINNIE:

(pustí ju, stále stoja blízko seba. Vzdychne si)

Áno. Nemôžem na ňu prestať myslieť. Bola to výnimočná osôbka.

KRISTINE:

Myslíš si, že je stále... niekde tam v obrovskom digitálnom mori Matrixu? Mohla by byť súčasťou príbehu niekoho iného a čakať na nájdenie? Alebo je naozaj preč a zanechala po sebe len ozvenu svojej prítomnosti v životoch, ktorých sa dotkla?

VINNIE:

(smutne sa potuluje hore-dole po javisku)

Keď sa omylom dostala do tej Zóny, nevedel som, čo mám robiť. Urobil som tú najhoršiu možnú vec. Odpojil som ju. Myslel som si, že takto ju odpojím zo Zóny, ale jediné, čo tu po nej ostalo, bolo jej bezvládne telo. Ja neviem, Kris. Možno v tej Zóne stále je. Mnohokrát som sa snažil tam dostať. Ale asi to chce nejaký špecifický kľúč, alebo niečo také. My sme na to prišli náhodou, nezapísal som si recept, ako sa tam dostať.

KRISTINE:

(s dávkou empatie)

Vinnie, ak existuje šanca, hoci aj malá, nájdeme ju spolu. Ako detektív a jeho pomocník, rozlúštíme záhady Matrixu.

(usmeje sa)

VINNIE:

Možno. Jediné, čo viem, je že pri tom je asi potrebné cítiť nejaké špecifické pocity, len neviem aké. Musí to byť nejak vynútené. A možno sa mýlim a je na to potreba ešte niečo iné.

KRISTINE:

Niečo už vymyslíme. Možno prepíšeme tragický koniec Limetkinej príbehu. Sme v tomto príbehu spolu a nenechám ťa čeliť tomu samého.

VINNIE:

Och, Kris. Ty si anjelič. Ale jedno ti predsa len poviem – možno chápeš, že ťa do toho nechcem veľmi pliesť. Veľmi nebezpečné. Nevie, či sa dá odtiaľ vôbec vrátiť. Chcem len, aby si zostala so mnou, ak sa mi niekedy podarí dostať do Zóny. Pretože...

(VINNIE zhlboka dýcha)

... myslím si, že Zóna už nie je o Limetke. Myslím si, že Zóna – je zámerne vytvorená chyba. Možno ju ani nevytvorili ľudia...

KRISTINE:

(citlivo mu vezme ruku)

Chápem, Vinnie. Ale niekedy tie najnebezpečnejšie cesty vedú k najhlbším odhaleniam. Ak sa s tým chceš postaviť, budem stáť pri tebe.

VINNIE:

Dobre. Poďme si teraz trochu oddýchnuť a potom sa uvidí, či pôjdeme na to letisko poďívať sa, čo sa tam udeje.

KRISTINE:

Som rada, že do toho ideš. Iba sa chcem uistiť, že je Leo v bezpečí, a potom sa môžeme všetci spoločne rozhodnúť, čo ďalej. Neboj sa, Vinnie. Zatiaľ sme mimo Matrixu. A potom spolu zistíme, čo je tá Zóna zač a ako súvisí s Joakimom a Nakamura Corp. A možno dokonca nájdeme spôsob, ako priviesť Limetku späť do reality.

VINNIE:

Och, Kris. Pravdepodobne to spolu nijako nesúvisí. Nemám žiadne informácie o Zóne, dodnes mi nikto neveril, že vôbec existuje. A Leo? Poslal ti už tvoju odmenu? Myslím, že áno. Ale neverím, že sa tam dostanem. Aj keby áno, čo tam nájdem?

KRISTINE:

(prekvapene)

Vinnie, nádeje sa len tak ľahko nevzdáš. Niekedy tie najneuveriteľnejšie zvraty prichádzajú z tých najneočakávanejších miest. A áno, Leo mi poslal moju časť. Ale peniaze nie sú to, čo ma v tomto príbehu drží. Je to príslub príbehu, ktorý môže zmeniť svet, a priateľstvo, ktoré sme našli na tých najnepravdepodobnejších miestach. Ešte nie sme hotoví.

VINNIE:

Kris – prisahám – ak sa ešte niekedy dostanem do Zóny, budeš mať taký bláznivý príbeh, že tomu neuveríš. Ale aj tak – veríš mi, že to nepreháňam? Alebo či Zóna vôbec existuje? Bol som tam len raz. Hneď po tom, čo pohltila Limetku. Poviem ti pravdu – vlastne tam ani nechcem ísť, lebo si myslím, že je Zóna oveľa hlbšia, ako som si myslel a že pohltí i mňa. Len treba nájsť tie správne okolnosti, aby som sa k nej dostal. Cítiť tie správne pocity a – nastaviť port s číslom 3690.

KRISTINE:

(neochvejne)

Vinnie, verím ti celým svojím srdcom. Tvoja skúsenosť pre mňa nie je len príbeh; je to zdieľaná realita. A ak Zóna skutočne drží kľúč k pochopeniu Limetkinho osudu, potom ho nájdeme. Ale zatiaľ sa držíme nášho plánu. Leove informácie o Joakimovi sú kľúčové. Sme tím a zvládneme to. Okrem toho, dobrý spisovateľ vie, že každý zvrát v deji je len ďalšou príležitosťou na rast.

VINNIE:

Podme si teraz trochu oddýchnuť a možno si z tých peniažkov dáme ďalšieho Dragon Fruita, čo ty na to?

KRISTINE:

Drink netrunnerov. Jasné. Dám si.

(obaja odchádzajú z javiska, zanechajúc na zemi čelenky a divnú mašinu)

SCÉNA 8 – LETISKO

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, LEO, JOAKIM

(Stoličky na sedenie v čakárni letiska, ruch je sprostredkovaný cez reproduktory. JOAKIM sedí na jeden zo stoličiek, hrá sa s displejom na jeho kybernetickej ruke, ktorá je vlastne len akýsi návlek s potlačou obvodov a piestami nahradzujúcimi kosti. Na scénu prichádza LEO a neskrývane vytiahne na neho zbraň, mieri mu na hlavu. Napätie je hmatateľné, JOAKIMOVE oči behajú po javisku a hľadajú únik. LEOV pohľad je oceľový, sánka zaťatá.)

JOAKIM:

(preľakne sa, strasie ho)

Preboha, Leo!

LEO:

(naštvane)

Myslel si si, že mi tak ľahko unikneš? Nespomínaš si na svojho starého partnera, Leo?

(obďaleč, na pravej strane javiska stoja vedľa seba KRISTINE a VINNIE, ktorý sa opiera o reproduktor, búrajúc tak štvrtú stenu)

KRISTINE:

Čo teraz? Vyzerá to zle-nedobre.

JOAKIM:

Myslím, že ide o veľké nedorozumenie!

LEO:

Kámo, povedz mi jedno: Prečo si mi, dopekla, vrazil nôž do chrbta? Nerob si zo mňa blázna, viem, že spolupracuješ s Nakamurom!

VINNIE:

No teda. Ale Kris, nemyslím si, že by sme sa mali zaplietť do ich problémov...

KRISTINE:

(rozhodne)

Vinnie, nemôžeme len tak nečinne stáť, kým má Leo problémy. Naše príbehy sú teraz prepojené. Zostaňme pokojní a zistíme, čo sa deje.

VINNIE:

(prekvapene)

Leo má problém?! Myslím, že tá zbraň mieri skôr na toho druhého.

KRISTINE:

(pozerá sa na túto situáciu)

Áno, ale nepoznáme celý príbeh.

JOAKIM:

Dočerta, Leo, ja... ja by som ťa nezradil! Nikdy by som...!

KRISTINE:

(natiahne ruku po VINNIEHO ramene, pričom jej pohľad nespúšťa z JOAKIMA)

Musíme zasiahnuť.

LEO:

Tak kto?!

(jeho zbraň teraz mieri na zem)

Myslel som si, že by si mohol...

JOAKIM:

Leo, nepamätáš si? Mali sme dohodu asi pred tromi rokmi. Nakamura nás predsa len oboch podviedol. Prisahal som ti, že sa k nemu nejako priblížim, získam si jeho dôveru a potom – áno, pravdepodobne ho podvediem späť.

VINNIE:

O čom to hovoria?!

KRISTINE:

Podme.

VINNIE:

Myslíš si, že je teraz ten správny čas?

KRISTINE:

Kým má zbraň dole...

VINNIE:

Dobre. Budem ťa kryť.

(VINNIE sa posunie smerom do stredu javiska a predstiera šok, keď uvidí zbraň)

VINNIE:

Čo sa tu, krucinál, deje? Leo, čo to znamená?

LEO:

Vinnie, čau, čo ty tu?

VINNIE:

Chcel som sa uistiť, že neurobíš nejakú hlúposť.

LEO:

Ale nie. Iba to vyzerá, že ma tento človek podviedol.

JOAKIM:

(šokovane sa otočí na LEA):

Najal si na mňa nájomného vraha?!

VINNIE:

Nie, ja som netrunner. A pravdepodobne ten najhorší v Graveline, že som nevidel, kto ma to chcieť upiecť ako kura. Uno reverse card!

(vytiahne zbraň a mieri na LEA)

LEO:

(šokovane)

Čože?!

KRISTINE:

(vystúpi z úkrytu)

Vinnie, čo to robíš? O čo tu ide?

VINNIE:

Ten chlap mi skoro usmažil mozog, Kris. Chcem vedieť, prečo to skúsil.

KRISTINE:

(šokovane)

Leo?!

VINNIE:

Veru tak. Neviem, prečo to spravil, ale takmer ma zabil.

JOAKIM:

Všetci sa upokojme.

LEO:

(prosebné)

Vinnie, ja... prepáč...

KRISTINE:

No tak...

VINNIE:

Hovor, Leo, čakám.

KRISTINE:

(opatrne)

Joakim, Leo, všetci sme možno zapletení do sprisahania oveľa väčšieho, než sme si mysleli. Ak máte akékoľvek informácie o Nakamura Corp. alebo Zóne, povedzte nám ich.

VINNIE:

(otočí sa na KRISTINE, ale stále mieri zbraňou na LEA)

Kris – oni o tom nič nevedia. To sú dve odlišné veci, nerozumieš? Leo – ja stále čakám.

LEO:

(tajuplne)

Vlastne som vám obom nikdy nechcel zaplatiť. A okrem toho – o Nakamurovi som vedel celý ten čas. A vedel som, kde je Joakim. Snažil som sa vyňuchať jeho podnikanie.

VINNIE:

Tak prečo si mi chcel z mozgu urobiť hotdog?

LEO:

Snažil som sa to všetko ukryť. Zachrániť si riť!

VINNIE:

A to tak, žeby si z môjho mozgu urobil zemiakovú omáčku? Bolo to, kruci, nutné?

(VINNIE je našťvaný, ale vtipkuje a má všetko pod kontrolou – aj v tejto situácii je v pohode)

LEO:

Ja neviem – som si nemyslel na to, čo by sa ti mohlo stať. Asi to bolo silnejšie, než som si myslel. Len som sa ťa snažil trochu postrašiť.

VINNIE:

Trochu postrašiť? S tým programom, čo si na mňa použil, by si mi dokázal premeniť mozog na šalát, ty idiot. Vyzerá to, že v dnešnej dobe sa každý môže stať netrunnerom. To však neznamená, že by si ním mal byť ty!

(Vráti si zbraň späť do vrečka)

JOAKIM:

Takže – ehm – čo ďalej? Vyzerá to, že sme všetci zamotaní v mnohých nedorozumeniach.

KRISTINE:

(jej hlas je pokojný, no zároveň pevný)

Leo, viem, že ťa to mrzí, a verím, že si nechcel, aby sa Vinnie zranil. Ale teraz vyložme karty na stôl a uvidíme, či spoločne nenájdeme spôsob, ako sa dostať do Zóny a rozlúštiť záhady Nakamura Corp.

JOAKIM:

No, o Zóne neviem nič. Viem však o Nakamurovi. Mal by som ísť do Kjóta, aby som ho navštívil. Myslím, že na to vás dvoch nepotrebujem. Možno len Lea. A len vtedy, keď sa ma znovu nepokúsi zabiť.

KRISTINE:

(otočí sa na JOAKIMA)

Ak si ochotný spolupracovať, mohli by sme byť silný tím. S tvojimi znalosťami a našimi schopnosťami by sme sa mohli potenciálne priblížiť k pravde, ako by si sa kedy mohol dostať sám. Navyše, Leo by nám mohol povedať viac o Zóne z inej perspektívy.

LEO:

Neviem o Zóne!

(stále si myslí, že VINNIE má na neho namierenú zbraň, potom sa otočí a zistí, že VINNIE ju už dávno schoval, tak sa upokojí a narovná)

Ja... netuším, o čom to hovoríš. Pozri – ehm – videli ste moje netrunkerské schopnosti v praxi, tak prečo by som o tom mal vedieť?

VINNIE:

Áno, Kris, hovoril som ti. Išli sme tam len ja a Limetka.

KRISTINE:

Joakim, ak máš nejaké kontakty alebo informácie o Nakamura Corp., určite by nám to pomohlo...

VINNIE:

Kris – prosím ťa – nechaj to tak. Nie je to naša vec. Ešte nie. A okrem toho – kto ti vlastne povedal o Zóne?

KRISTINE:

Ak je to nejak spojené s Nakamura Corp., tak to naša vec je.

VINNIE:

Z čoho tak usudzuješ? Existuje veľa korporácií, ktoré by mohli niečo také vytvoriť – ale ja som tam bol. Bolo to hrozné.

KRISTINE:

O tom nepochybujem, ale čo takto osobnostné engramy? Leo?

LEO:

Engramy? Počul som, že niektorí ľudia vytvorili čipy na digitalizáciu vašej psychiky. Mohli by ste žiť večne, keď si vytvoríte veľa záloh. Ale iba ako hlas – predpokladám, že v cudzom – mozgu. Alebo ako projekcia, keď máte nejaké špecializované prístroje. Zbieram staré osobnostné konštrukty a vymažem ich, ak nejaké nájdem. Pre mňa je to príliš. Kto na svete chce takto žiť?

KRISTINE:

Digitálny očistec. Ale ak je do takýchto vecí zapletená Nakamura Corp., mohlo by to znamenať, že majú na to zdroje. Videli sme tie dokumenty. Možno tie čipy a ich výrobné čísla... nejak súvisia. Možno Joakim...

JOAKIM:

(opatrne)

Obávam sa, že k tomu nie je veľa čo povedať. Vtedy dávno sme si chceli rýchlo zarobiť a Nakamurovi sa podarilo prekabátiť mňa, aj Lea. Teraz sa chcem len pomstiť. To je všetko. Či je v tomto zapletený alebo nie, to veru neviem.

LEO:

Nemyslím si, že je do toho zapojený. A ak áno, korporácia pravdepodobne uchováva tie engramy vo svojom vlastnom oddelenom prostredí, nie v Matrice. Príliš nebezpečné, príliš ľahké na nájdenie. Ale ak by ste sa nejako dokázali dostať do Zóny a zistiť, aké to je, potom možno...

KRISTINE:

Super. Niekam sa dostávame. Čo však teraz? Skúsme možno zistiť viac o týchto engramoch.

LEO:

Dobre, ľudia, rozdelíme sa. Ja pôjdem s Joakimom do Kjóta. Spojíme naše sily a uvidíme, čo dostaneme od nášho starého priateľa Nakamuru. Vy zatiaľ skúste tú Zónu, alebo preverte tie čipy.

VINNIE:

Pokúsím sa dostať do Zóny sám. Pre Kris je to príliš nebezpečné. Nechcem ju stratiť.

(VINNIE a KRISTINE odchádzajú doľava, JOAKIM a LEO doprava)

SCÉNA 9 – STRETNUTIE

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, LIMETKA, NEZNÁMY

(Tma. Netrunnerské kreslo, nie nepodobné zubárskemu, mnoho káblov, netrunnerská členka, to všetko napravo od stredu javiska. Projekcia naľavo od stredu javiska, náznaky kódu, ale nezrozumiteľný text. Hrá ambientná hudba, v pozadí bzučanie pevného disku. VINNIE leží v kresle. Scéna sa začne, keď na zem mu hlasne padne klávesnica, kým hudba ešte hrá. Vtedy sa scéna rozjasní. VINNIE sa najprv natiahne za klávesnicou, ale rozmyslí si to a nechá ju tam. Sadne si)

VINNIE:

(hovorí si pre seba)

Čo robím zle? Po týždni bez výsledku už musím Kris pripadať ako idiot.

KRISTINE:

(priblíži sa zľava, jemným hlasom)

Vinnie, to je v poriadku.

VINNIE:

(zľakne sa)

Kruci, Kris, nevedel som, že si tu.

KRISTINE:

(nežne)

Aj tí najlepší hrdinovia čelia prekážkam.

VINNIE:

No teda – máme od tých našich vyslancov nejaké informácie?

KRISTINE:

Zatiaľ nič. Chcú na neho ušiť nejakú budú a jej stavenie bude trochu trvať. Neviem, či niečo tí dvaja ukuchtia.

VINNIE:

(dívajúc sa na klávesnicu na zemi)

Znova som sa pokúsil dostať do Zóny, ale zase som sa tam nedostal. Niečo mi chýba. Alebo dačo robím zle. Ako sa mi to, preboha, podarilo vtedy na prvú šupu?

KRISTINE:

(povzbudivo)

Možno „Zóna“ na nás ešte nie je pripravená. Ale budeme sa spolu snažiť. A kým čakáme na Lea a Joakima, trénujme a pripravme sa na to, čo príde. Ktovie, možno počas toho odhalíme niečo o engramoch, čo by mohlo v našom príbehu zmeniť pravidlá hry.

VINNIE:

Kris...

(trochu nervózne)

...povedz mi – kvôli tomu nemôžem spať. Ako si získala informácie o Zóne? A to, že tam Limetka je? Nikto o tom nevedel.

KRISTINE:

(trochu neprítomným pohľadom)

Dievča s červenou mašľou. Prvýkrát som ju uvidela, keď mi podala ten odkaz s načmáraným číslom „3690“. Potom sa znova objavila v metre. Hovorila mi tom, že si musím na teba dávať pozor a že Zóna existuje. Bolo to tesne pred tým, než...

(trochu rozvážne)

... než sme sa stretli na Striebornom moste.

VINNIE:

(zmätene)

Nepoznám nikoho takého. Si si tým istá?

(obzerá sa vôkol seba, akoby niekoho hľadal)

KRISTINE:

(vážne)

Áno, Vinnie. Ale teraz ešte nestráčajme vieru. Máme jeden druhého a to je viac než dosť na to, aby sme sa vyrovnali s čímkoľvek, čo nám Matrix hodí pod nohy.

VINNIE:

(zamyslene)

Spojenie, ehm, spojenie.

(zamyslene sa pozrie na KRISTINE)

Máme jeden druhého...

KRISTINE:

(zapýri sa)

Myslela som ako partnerov. Ako spoločníkov na tejto ceste za pravdou.

VINNIE:

Kris – mohol by som ťa o niečo požiadať?

KRISTINE:

(odhodlane)

Samozrejme, Vinnie!

(VINNIE zoskočí z kresla, sprava obíde kreslo dozadu a vyťahuje netrunkerskú členku KRISTINE, ale potom sa piple s káblami)

VINNIE:

(naťahujúc sa s káblami)

Kris – ako si našla to meno... tak isto, ako si sa načiahla po tú letenku... potrebujem... aby si to spravila znova.

KRISTINE:

(zmätene)

O... OK! Ale ako? V Matrice?

VINNIE:

Práveže nie! Napojím ťa trochu neštandardne. Nebudeš ani len vedieť, že si v Matrixe... lebo tam nebudeš. Iba potrebujem trochu tvojej výpočtovej sily... ty v ohrození nebudeš. Izolujem ťa... ale – ja ponesiem to bremeno na seba. Nech... sa stane čokoľvek, možno budeš vedieť pomôcť aj tak, že ani o tom nebudeš vedieť.

KRISTINE:

(tíško zahvívda)

No teda. Ale sľúb mi, že to nebude nebezpečné!

VINNIE:

(vykukne spoza kresla, veselo)

Pre teba nie!

(po krátkej pauze, prejde popred kreslo zľava s nejakým dlhočizným káblom v ruke)

Toto si zapoj do personálneho spoja.

(pomalá scéna ako KRISTINE nastaví pravú ruku, VINNIE sa jej dotkne a zapojí ju. KRISTINE by mohla mať na zápästí suchý zips, schovaný pod rukávom, aby tam nejak držal. Náznak intimity, keď sa na seba láskyplne poďívajú. Potom si VINNIE uľahne do kresla)

VINNIE:

(vážne)

Veľmi dôležité, Kris! Ak sa niečo bude diať – napríklad, ak sa budem triasť alebo niečo podobné, neľakaj sa. Možno to tak má byť, neviem. Čo však viem je, že sa vždy uisti, že som pripojený a že mi členka nikdy neskĺzne z hlavy.

KRISTINE:

(jemne, uvoľnene)

Neboj sa, budem si ťa strážiť ako oko v hlave. Bezpečnosť je prvoradá.

VINNIE:

Dobre, verím ti ako ešte nikomu na svete.

(KRISTINE sa priblíži k nemu zozadu kresla, aby jej tvár bola obrátená k javisku. Pomáha mu, aby čelenka dobre sedela)

VINNIE:

(robiac si komfort, s netrunnerskou čelenkou na hlave, klávesnica je na zemi nepovšimnutá) Dobre, vidím tvoje pripojenie. Teraz ma chyť za ruku a hovor mi o tvojom strachu a o tom, ako ho prekonávaš...

KRISTINE:

(uistí sa, že jej kábel sedí správne a že VINNIE je pripojený)

Strach je ako tieň, Vinnie. Sleduje ťa, šeptá si o твоjich pochybnostiach, ale silnie len vtedy, keď mu dáš moc. Aby som prekonala strach, sústredím sa na svetlo – teplo priateľstva, radosť z objavovania a nádej na lepší koniec.

VINNIE:

(pokojne, s výdychom)

Svetlo.

(trochu hlbším hlasom)

Áno, svetlo. Kris, prekonali sme nejaké šialené veci, však? Povedz mi – prečo mi stále veríš, aj keď som ti klamal o Limetke?

KRISTINE:

(pozrie sa na VINNIEHO s neotrasiteľnou náklonnosťou)

Každý hrdina má minulosť plnú tieňov. Ale to, čo ich definuje, je svetlo, ktoré sa rozhodnú nasledovať. Vidím to svetlo v tebe, rovnako ako si ho videl vo mne, keď som bola stratená v Matrixe. Dôvera je most, ktorý stavíme tehlu po tehle našimi činmi a slovami. A s každým krokom, ktorý spoločne urobíme, tento most silnie. Teraz nájdime to svetlo v „Zóne“ a dovedme Limetkin príbeh k spravodlivému záveru.

(Keď KRISTINE hovorí, scéna trocha potemnie)

VINNIE:

(aj divákovi je jasné, že jeho zovretie ruky poľavuje, začína zhlboka dýchať)

Kris – teraz ma neopúšťaj...

(jeho hlas zmäkne, vyzerá to, akoby mal halucinácie)

Toto je veľké – akosi príliš...

KRISTINE:

(nakloní sa k VINNIEMU, ale iba počúva jeho dych)

Vinnie, čo sa deje? Zostaň so mnou. Povedz mi, čo vidíš, čo cítiš. Len dýchaj a pevne sa ma drž. Nikam neodchádzam.

(zovrie mu ruku)

(pomalá scéna, zapne sa ambientná hudba. VINNIEHO hrud' sa rytmicky dvíha a klesá. KRISTINE vyzerá trochu prestrašene a obzerá sa vôkol seba)

KRISTINE:

(s narastajúcim strachom)

Počuješ to?

(Po chvíli, keď KRISTINE počúva hudbu, zrazu jej zazvoní telefón.)

KRISTINE:

(vytiahne si telefón z vrečka)

Čo to je? Takú melódiu ani nemám v mobile!

(keď je telefón vonku, zrazu sa spustí projekcia naľavo od KRISTINE a VINNIEHO. Je to projekcia mobilu KRISTINE, ale je veľmi divná. Obrazovka je chaotickou symfóniou symbolov, písanou nezrozumiteľným jazykom, ale zdalo by sa, že tento telefonát sa nedá zrušiť, len prijať. Zvláštny tanec symbolov rezonuje s VINNIEHO dychom a vytvára prenikavú synchronizáciu. KRISTINE hľadá na telefón, srdce jej bije ako o život. Telefón položí vedľa VINNIEHO, ťukne naň, ale neprikladá si ho k uchu, iba sa díva na projekciu)

NEZNÁMY:

(cez reproduktor, šum)

K T O ? !

(KRISTINE sa pozrie na VINNIEHO. Jeho ústa sa nehýbu. NEZNÁMY hovorí cez reproduktor, jeho hlas je zmesou VINNIEHO a nejakého ženského hlasu. Projekcia iba poblikáva rytmom NEZNÁMEHO hlasu cez reproduktor zvláštnymi znakmi celý čas, čo NEZNÁMY hovorí)

KRISTINE:

(šokovane)

Vinnie, počuješ to? Nieкто nám volá zo „Zóny“!

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

K d e s o m ?

KRISTINE:

(neodpovedá, díva sa na VINNIEHO, znova mu kontroluje členku a pulz)

Vinnie?

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

M o j e m e n o n i e j e V i n n i e . S k ý m h o v o r í m ?

KRISTINE:

(vzrušene, jej pohľad nespúšťa z VINNIEHO pokojnej tváre)

Som Kristine, Vinnieho kamoška. Sme tu, aby sme pomohli, aby sme našli Limetku. Prosím, povedz mi, čo vieš o „Zóne“. Musíme ju nájsť. Vinnieho spojenie s Matrixom je... momentálne nestabilné, ale dávam na neho pozor. Neviem, čo sa deje.

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

L i m e t k a ? Z a u j í m a v é .

KRISTINE:

Áno! Bojujeme za odhalenie pravdy o „Nakamura Corp.“.

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

V skutku zaujímavé. Prečo si tu vôbec?

KRISTINE:

(naliehavo)

Aby sme komunikovali, aby sme preklenuli priepasť medzi skutočným svetom a Matrixom. Veríme v silu priateľstva a silu, ktorú prináša. Hľadáme spôsob, ako dosiahnuť „Zónu“ a priviesť späť tých, ktorí sa stratili, ako napríklad Limetku.

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

Hm, Zóna. Má m taký pocit, že tvoj priateľ tam už je. Ak by nebol, nerozprávali by sme s a.

KRISTINE:

(trochu zúfalo, ale drží sa dobre)

Och, nie, Vinnie! Už si v Zóne!

(vezme mu ruku vyššie do vzduchu a pustí ju. VINNIE nad ňou nemá kontrolu, jeho ruka padne naspäť ako kameň)

S kým to hovorím?!

NEZNÁMY:

(cez reproduktor)

Cítim medzi tebou a ním silné puto.

(hlas NEZNÁMEHO sa stal ženskejším)

Zvlášťne. Vášeň. Nádej. Bolesť. Bezmocnosť.

KRISTINE:

(díva sa na projekciu, jej prepojenie s VINNIEM jej prináša zvláštny stav uvedomenia)

Vinnie dosiahol Zónu tým, že sa pripojil do Matrixu cez port s číslom 3690. Na tom porte počúvaš môj hlas? Kto teda si?

(znova sa chytí VINNIEHO ruky)

(projekcia nadobudne trochu jasnejšie farby, projekcia iba poblikáva rytmom NEZNÁMEHO hlasu zvláštnymi znakmi, trochu trvá, než vôbec odpovie, jeho hlas úplne sa zmení na ženský)

(NEZNÁMY sa stáva LIMETKOU)

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Ahoj, cudzinec.

KRISTINE:

(zmätene)

To si ty, však? Dievča s červenou mašľou? Alebo si Limetka?

LIMETKA:

(cez reproduktor, veselo, s blikajúcou projekciou)

Ako si ma spoznala, kráska?

(projekcia zabliká limetkovými farbami – žltou, oranžovou, jasne zelenou a ich mixom)

KRISTINE:

(viditeľne sa jej rozšíria oči a zalapá po dychu)

Limetka? Si to naozaj ty? Ja som Kristine! Och, zašli sme tak ďaleko v hľadaní odpovedí! Potrebujeme vedieť, čo sa ti stalo, aby sme pochopili túto časť Vinnieho srdca. A možno ťa môžeme priviesť späť.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Nejak cez neho hovorím. Nikdy som nevedela, že to dokážem.

(veselo)

Och, Vinnie, prečo si sa ma vôbec snažil kontaktovať?

KRISTINE:

Vinnie to urobil, pretože mu chýbaš, pretože sa cíti previnilo.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Viem. Aj mne chýba. Ale cítim sa dobre. Tak nejako. Nemôžem sa pohnúť, ale nevadí mi to. Jediné, čo ma trápi, je pocit, že sa nemôžem dotknúť pekných vecí priamo pred sebou. Ako keby som bola pevne zviazaná a pozerala sa na kľúč, na ktorý nikdy nedočiahnem.

KRISTINE:

(melancholicky, ale hlas jej zostane pokojný)

Limetka, nenecháme ťa uväznenú v „Zóne“. Nájdeme spôsob, ako ťa odtiaľ dostať. Teraz sme tím, ty, ja a Vinnie. Dostaneme sa na koreň „Nakamura Corp.“. A spoločne sa postaráme o to, aby tvoj príbeh neskončil, aby tvoje svetlo stále svietilo v oboch svetoch.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Och, kráska, myslím, že ste na to prišli príliš neskoro. Mňa už nikto nevráti späť. Moje telo je už dávno preč. A kto je Nakamura?

KRISTINE:

Nehľadáme len teba, hľadáme aj spravodlivosť. Pre teba, pre Lea, pre každého, kto trpel kvôli Nakamura Corp.

LIMETKA:

(cez reproduktor, najprv zvuk zvláštneho prasknutia, zvuk, ktorý sa nezdal ľudský)

Neuraz sa, no prečo by ma to malo zaujímať? Nikdy som žiadneho Nakamuru nepoznala. Ak existujú nejaké bariéry, možno len jedna jediná: tá, ktorú Vinnie tak dlho nesie v sebe. Zabil ma. Áno, viem, bola to nehoda, bla bla...

(LIMETKIN hlas je stále vášnivo temperamentný)

... ale ani jeden z nás nevedel, čo sa stane. Ale nehnevám sa na neho. Možno som mŕtva – ale cítim vašenň. A príjemnú bolesť. Veľmi sa mi to páči. Som v pohode, Kristine!

KRISTINE:

(napraví si kábel, ktorý ju púta k VINNIEMU, potom skontroluje i jeho)

Potom je to to jediné, na čom záleží, ak si v pohode a netajíš mi niečo. Mne i tak ide o to, aby sa nikto iný nedostal do „Zóny“ ako ty.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Drahá, som v poriadku. Už nie som živá, ale som v poriadku.

(samolúbo)

Ak sa chceš uistiť, že tu nikto ďalší neuviazne, prosím ťa, už nikdy Zónu nekontaktuj. Zabudni na port 3690. Ale zatiaľ sa, prosím, postaraj o Vinnieho, dobre?

KRISTINE:

(jej pohľad sa zastaví na VINNIEM, naplnený novým odhodlaním)

Dobre. Vinnieho v tom samého nenechám. Ale ako ťa dostaneme späť? Je mi veľmi ľúto, že sa už nedá...

LIMETKA:

(cez reproduktor, preruší ju)

Neľutuj ma. Nemôžem sa vrátiť. Aspoň nie fyzicky. Ale pozri – aj keby som sa vrátila – ako? Zóna ma zakonzervovala v takom stave, v akom som prišla. Už nie som človek, chápeš?

(veselo)

Ale Vinnie – ten ma hnevá. Cíti teraz väčšiu bolesť ako ja. Ja si ju aspoň do istej miery užívam, nech to znie akokoľvek čudne. Ale vy a vaše puto – cítim, akoby spojenie medzi tebou a Vinniem udržiavalo náš vzájomný kontakt. A neviem, kto teraz ťahá za opraty toho spojenia, ty alebo Vinnie?

KRISTINE:

(zmätene)

Asi Vinnie. Ja niečo cítim, ale hlavne, asi ma Vinnie používa ako komunikátor. Hm, hovoril niečo o tom, že sa mám natiahnuť za kódom, tak ako pri tej letenke...

(KRISTINE sa uistí, že členka neskĺzla z VINNIEHO hlavy, skontroluje si vlastné zapojenie a potom sa priblíži viac k projekcii a pár ráz natiahne ľavú ruku do projekcie. Tá sa ani nepohne)

KRISTINE:

Dočerta, nejde to.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Možno je to tak dobre. Teraz mi ale spraviš láskavosť, Kristine?

KRISTINE:

(stojac pri projekcii)

Samozrejme, Limetka. Urobím čokoľvek, aby som si uctila tvoju pamiatku a pomohla Vinniemu nájsť pokoj.

LIMETKA:

(cez reproduktor, žartovne)

Miluj ho, preboha! A ak sa zobudí, daj mu odo mňa facku. Nie preto, že už nie som po jeho boku, ale preto, že ťa miluje. Ešte viac ako mňa. A ešte to ti nepovedal, však?

KRISTINE:

(zapýri sa a hľadá do zeme)

Ja... Nie, nepovedal. Vinnieho srdce patrí len jemu, ale sľubujem, že tu pre neho budem. Teraz, čo sa týka Nakamura Corp. Môžeš nám povedať niečo, čo by nás mohlo doviesť k pravde?

(znova sa zahľadá na projekciu)

Určite musí existovať...

(znova skloní hlavu, teraz trochu sklamane)

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Nepoznám žiadneho Nakamuru. Okrem mňa tu nikto iný nie je. Okrem NEHO. Nikdy som HO nevidela, ale hovoril s tebou, tesne predou mnou, však?

(krátka pauza)

Myslím, že nie je zo Zeme.

KRISTINE:

(dívajú sa na projekciu)

Hovoriš, že existuje niekto iný z Matrixu, kto môže komunikovať cez Vinniego? Niekto, kto nie je zo Zeme? Nepredstavil sa mi, ale áno, hovoril so mnou – ak si to nebola už ty...

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Určite to bol ON! Je trochu neokrôchaný, nevie, čo sa patrí!

(žartovne)

Niekedy sa so mnou rozpráva. Väčšinou je priateľský. Zem ho veľmi zaujíma. Ale Kris! Ako dlho ešte budem márneť tvojím časom?! Vinnie je vysilený. Čoskoro by mohol skolabovať.

KRISTINE:

(znepokojene)

Limetka, nie! Musíme udržať tento kanál otvorený tak dlho, ako len môžeme.

LIMETKA:

(cez reproduktor)

A riskovať Vinniego život? Povedala si, že sa o neho postaráš!

KRISTINE:

(po krátkej pauze)

Sme tak blízko... povedz mi ešte, čo o ŇOM vieš. Čo myslíš, že chce?

LIMETKA:

(cez reproduktor)

Jediné, čo ti môžem povedať, je, že sa pokúsil kontaktovať Zem cez Matrix. Ale takto – je to príliš nebezpečné. Povedal mi, že si musí nájsť iný spôsob. Spôsob, ktorý nebude pre niekoho ako Vinnie taký nebezpečný. Nechce hazardovať so životmi!

KRISTINE:

(trochu bojazlivo, podíde späť k VINNIEMU)

To nejak vymyslíme! Nájdeme spôsob, ako bezpečne komunikovať s NÍM a pochopiť, čo sa deje. Vrátime sa, keď budeme vedieť viac, sľubujem.

LIMETKA:

(cez reproduktor, krátko sa zasmieje)

Kráska, nebuď slaboška. Si silnejšia, než si myslíš. Ale opakujem – nepokúšaj sa ma už nikdy kontaktovať cez tento kanál! Je to príliš nebezpečné. Možno jedného dňa zmiznem bez toho, aby som si to vôbec všimla. Neboj sa, budem v poriadku. Som v poriadku. Teraz ti umožním náš hovor ukončiť.

(KRISTINE sa trasú ruky, keď vezme do ruky telefón)

LIMETKA:

(cez reproduktor, krátko sa zasmieje)

A ďakujem Kristine. Postaraj sa o Vinnieho.

KRISTINE:

Aj ja ďakujem. Zbohom.

(melancholicky zavesí)

(scéna je tmavá, hrá hudba, herci sa ani nepohnú, scéna preblikáva a diváci tak vidia len siluety KRISTINE, stojacou nad VINNIEM, ktorý leží v kresle)

SCÉNA 10 – ZÁVER

ÚČINKUJÚ: KRISTINE, VINNIE, CARLINE

(scéna je rovnaká ako predtým, herci sa pohnú až keď ich znova osvetlí)

KRISTINE:

(pozrie sa na VINNIEHO so zmesou obáv a nádeje)

Vinnie, počuješ ma?

VINNIE:

(s trasúcimi sa a slabými rukami sa neúspešne snaží zbaviť čelenky)

Kris, si tu?

(vyzerá zmätene a slabo)

Bol som tam, Kris. V Zóne.

KRISTINE:

Viem, Vinnie. A som tu.

(pomôže mu zbaviť sa čelenky)

VINNIE:

(sadne si, pretrie si unavené oči)

To teda bolo. Aj keď ostatne...

(zamyslí sa)

Bol som vôbec tam? Veľa si vlastne nepamätám. Videl som Limetku, ale nepodarilo sa mi ju kontaktovať. Možno sa rozprávala s niekým iným.

KRISTINE:

Videl si ju?

VINNIE:

Videl. Miesto, kde nie je takmer žiaden kód. Len mnoho tieňov, neznámych, neviditeľných a nepreniknuteľných bariér. A jej limetkový kód. A Kris – zrejme to pomohlo! Pripojila si sa a takto zosynchronizovaní sme sa tam predsa len dostali.

(VINNIE si všimne rozrušenú tvár KRISTINE)

Čo sa dialo? Ty si niečo videla?

KRISTINE:

(po krátkej pauze)

Ja som s ňou hovorila.

VINNIE:

(šokovane, otáčajúc sa za KRISTINE, ktorá zľava prechádza do popredia kresla)

Fakt?!

KRISTINE:

Áno. Bolo to divné.

VINNIE:

(zamyslí sa)

To bolo určite tým pripojením. A čo ti hovorila? Bola na mňa nahnevaná?

KRISTINE:

Nie, Vinnie, nebola našťvaná. Povedala by som, že je tam v nejakom zvláštnom, pokojnom stave. Hovorila o tom, že ju Zóna akosi „zakonzervovala“, takže cíti tie pocity, s ktorými vošla do Zóny. Ale ja si myslím, že i ona má nejaké obavy. Akoby bola uzavretá v ráme obrazu, z ktorého nás sledovala, ale nemohla von.

VINNIE:

Kris – aj ja som sa v Zóne bál. Cítil som sa ako v nepreniknuteľnej bubline, v ktorej som ale mohol dýchať. Mal som pocit, že každý krok, ktorý urobím, povedie do prázdna. Bolo to – ehm, intenzívne je príliš slabé slovo na to, aby sa to dalo opísať. Bolo tam tak málo informácií a kódu, ak som niečo našiel, boli to len čmáranice, akoby v neznámom jazyku.

KRISTINE:

(opatrne)

Tie čmáranice... neviem, či to boli tie isté, ale mne sa objavili na telefóne. A volala som s Limetkou, ale aj niekým – iným.

VINNIE:

S kým? Tam ešte niekto je?

KRISTINE:

(opatrne)

Asi sme nadviazali kontakt s niekým, kto by mohol byť naším kľúčom k pravde. Nepredstavil sa, ani Limetka mi nepovedala jeho meno. Ale vravela, že nie je odtiaľto. Nie zo Zeme. Ale že sa o ňu zaujíma.

VINNIE:

(chytí sa za hlavu)

To ma podrž! Žeby som mal pravdu?!

KRISTINE:

Ak si si myslel, že som ti neverila, teraz ti verím úplne všetko. Najmä keď som to zažila a – rozprávala sa s ním.

VINNIE:

Čo hovoril?

KRISTINE:

On nebol veľmi konkrétny, ale Limetka vravela, že ON chce nájsť iný spôsob, ako nás kontaktovať. Iný – taký, ktorý nebude tak nebezpečný.

VINNIE:

(opatrne)

Bojíš sa?

KRISTINE:

(odpovie až po dvoch sekundách, keď sa jej pohľad zastaví na podlahe)

Hm? Nie úplne! Limetka vravela, že mu dôveruje. Ale čo bude teraz ďalej?

(VINNIE vstane z kresla a trochu sa ponáha)

VINNIE:

Kris – ja fakt neviem. Asi nám neostáva nič iné, len to skúsiť neskôr...

(rukou si prehrabne vlasy)

KRISTINE:

(náhlivo k nemu podíde, veľmi blízko)

Limetka vravela, žeby sme to nemali robiť. Veľmi nebezpečné – už teraz to bolo len tak-tak.

VINNIE:

Ako len tak-tak? Ja sa cítim dobre.

KRISTINE:

Naše spojenie – videla ho Limetka, videla som ho ja. Cítila som, že sa stráca. A to by nedopadlo dobre. A to i bez toho, žeby si mal členku stále na očiach. A najmä – nechcem, aby si tak hazardoval so životom.

VINNIE:

Bála sa i ona?

KRISTINE:

Áno. Ale verí v nás a verí, že nájdeme spôsob, ako sa dorozumieť. Iným spôsobom.

(vzdychne si)

VINNIE:

Vidím, že ťa to tiež trochu dostalo.

KRISTINE:

(prikývne)

Som v pohode. Iba mám nejaké nutkanie uctiť si jej pamiatku. Dostala sa tam, kam ešte nikto. A škoda, že sa nemôže vrátiť.

(pozrie sa na VINNIEHO)

Máš červené oči. I ty si musíš oddýchnuť.

VINNIE:

Veru, štípu ma riadne. Teraz by to chcelo poriadneho Dragon Fruita, čo ty na to?

KRISTINE:

(usmeje sa)

Jasné. Drink netrunnerov!

VINNIE:

(zopakuje)

Drink netrunnerov!

(pomaly odchádzajú z javiska. Keď sa zdá, že je všetkému koniec a javisko krátko na to potemnie, začne hrať electro, javisko bliká a na projekcii sa zjavia podobne neznáme znaky ako pri poslednom výlete do Matrixu. Kód pomaly odhaľuje siluetu CARLINE, jej neodmysliteľnú mašľu na hlave a kusy kódu, ktoré sa podobajú na ovocie pitahaye. Keď projekcia skončí, na javisku sa v tme objaví CARLINE, šibalsky sa usmeje na divákov a utečie z javiska)